

Vārmenieki, kas slaveni ar labām ballēm, apvainojušies par zaļumballes kritiku.

Kā tas sanācis?

→ 5. lpp.

Trūkst angļu valodas skolotāju un logopēdu.

→ 3. lpp.

„Vairs nepietiek tikai nosaukt sastāvdaļas (...). Vajag stāstu, stāstu, kas tavu porciju ir padarījis tik īpašu, lai ar to dalītos,”

saka skrundienieks Žanis Raivo Behmanis, Restorāna 3 pavārs.

8. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Nr. 96
(11 332)

Cena
0,68 eiro

Piektdiena, 2018. gada 24. augusts

Kaltes šogad pustukšas

Vārmes zemnieks Andris Keišs no Andžēniem atvedis uz kalni graudus un stāsta, ka mieži ir nedaudz jāapžāvē, bet auzas šogad pietiekami sausas.

Kulšanas sezona jau otrajā pusē, bet graudu birums nepavisam nav tāds, kāds bija iepriekšējās vasarās.

Jaunie ugunsdzēsēji gatavojas pasaules čempionātam.

Uz Varnu Bulgārijā dosies alsundznieki Patriks Danenbergs-Dambergs, Daniels Gruntiņš, Mārtiņš Lastovskis, Alvis Siliņš, Jānis Galiņš un kuldīdznieks Roberts Špiguns, kandidātos ir Aleksis Ratenieks.

→ 4. lpp.

Graudkopji stāsta, ka šogad kult sākuši nedēļu vai divas agrāk nekā citus gadus, graudi ir labāki, bet raža – maza. Vārmes Āboliņu saimnieks Mārtiņš Āboliņš norāda, ka zemkopība vienmēr bijusi atkarīga no laika apstākļiem. Parasti, ja slikta ziema nodara kaitējumu ziemājiem, tad platības var pārsēt ar vasarājiem, un situācija izlīdzinās. Pērn pārliedzīgais slapjums kavēja ražas novākšanu un jaunu sējumu apstrādi, vēl ziemā daudzviet uz

laukiem turējās ūdens. Šogad negatīvu ietekmi uz ražu ir atstājis sausums un karstums. Āboliņos audzē kviešus un rapsi. Normālos apstākļos no ziemāju hektāra varēja nokult piecas, pat septiņas tonnas, šovasar labi ja divas. Starp kultūrām lielas atšķirības neesot, vien kukurūzas audzētāji priecājosies, jo tai karstums patīkot. Uz kalni Vārmē tiek vesti graudi arī no citām tuvējām saimniecībām. Pērn dažbrīd veidojušās pat rindas, tagad kaltē ir pat dīkstāve. Kviešiem

mitruma amplitūda ir 14–25%, šogad dažām saimniecībām tie pārkaltoši pat zem 13%, no mitrākiem laukiem nokults augstākais ap 20%. Pagājušajā sezonā kaltē tika savestas 14 000 tonnas, bet tagad, kad kulšana iet uz otru pusi, tikai 2,5 tūkstoši tonnu. Daļēji tas skaidrojams ar to, ka sausuma dēļ zemnieki kūlumu uzreiz ved uz ostu (ja ir pietiekami liela krava) vai arī uzglabā savās noliktavās bez kaltes.

Daina Tāfelberga, Aivara Vētrāja foto

Glezno vecvecmāmiņa, vecmāmiņa, mamma un meita. → 6. lpp.

Pirmdien, 27. augustā:

- Būs lielākas pensijas.
- Trūkst mediķu – gan Kuldīgā, gan valstī.
- Aizputes ielas stāsti.
- 3K – kas kultūrā Kurzemē.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Bija vai nebija tā puķe

Daina Tafelberga,
tālr. 63350563,
daina.tafelberga
@kurzemnieks.lv

Jau gadus divdesmit, rakstot par vides aizsardzību, vienmēr aizdomājos, ko tas īsti nozīmē. Izņemot tās reizes, kad jāapraksta kāda semināra norise, jo tajos parasti visiem ir skaidrs, kā vajadzētu būt. Tā, kā norādīts likumā *Par vides aizsardzību*, kur šis termins skaidrots kā pasākumu kopums vides saglabāšanai un dabas resursu ilgtspējīgas izmantošanas nodrošināšanai. Bet dzīvē viss ir citādāk. Bieži vien rodas pretrunas par likumu izpratni, skatījumu dabā, sirdsapziņu un vēl kaut ko. Piemēram, tikko laikrakstā minētajā bijušās Onkulišu trases gadījumā. Te vēlos uzsvērt, ka tas ir tikai piemērs, jo nepretendēju ne uz vienas (satraukto kuldīdznieku), ne otras (vides likumsargu) puses aizstāvību.

„Neviena institūcija šoreiz neiebilda, tik vien tie iedzīvotāji, kas atcerējās seno jezgu.”

Pirms 18 gadiem tapa teju seriāls no jezgas, ko sacēla buldozers minētajā vietā. Toreizējais īpašnieks tur mēģināja sakārtot PSRS laikā ierīkoto mototrasu, kas jau gadu desmitus netika izmantota un sāka aizaugt. Vides pārvaldes ierēdņi aizbrauca paskatīties, tad vairākus mēnešus šķirstīja likumus un konstatēja, ka noticis pārkāpums – teritorijā ir pārveidots reljefs, iznīcināti augi un dabiskā zemsedze. Atcerējās, ka 80. gadu beigās

starptautiskās botāniķu konferences dalībnieki braukuši uz Kuldīgu, lai Onkulišu trasē skatītu visā Baltijā retu puķi. Galvenais – buldozers aizsargājamā teritorijā darbojies bez saskaņošanas ar atbilstošajām instancēm, tāpēc īpašnieks jāsoda un darbi jāpārtrauc. Protestēja gan motosporta, gan sakoptas vides cienītāji. Latvijas Dabas pieminekļu aizsardzības biedrības pārstāvji atzinās, ka trases ierīkošanas brīdī nav iebilduši, jo ne tad, ne tagad (2000. gadā) tur dabai pāri neko nevar nodarīt. Neesot tur ne īpaši saudzējamas faunas, ne floras. Kuldīgas attīstības aģentūra norādīja, ka ir lietas, ko nevar tulkot tik formāli, tāda pārvaldes institūciju attieksme bremsē gan Kuldīgas, gan visas Kurzemes attīstību. Tālāk nekā nenotika. Makšķerņieki turpināja celt no Vēntas ārā legālus un nelegālus lomus, atstājot aiz sevis tukšās tārpu bundziņas, pudeles, kastes u.c. Līdzīgu pienesumu deva atpūtnieki, kuriem Onkulišu trase šķita gana laba vieta dabas piesārņošanai. Īpašnieks no tēviem mantoto zemes gabalu pārdeva. Šogad jaunais saimnieks sadūšojās nosūtīt buldozeru, lai to nelegālo izgāztuvi rekultivētu. Bet neviena institūcija šoreiz neiebilda, tik vien kuldīdznieki, kas atcerējās seno jezgu. Un to reto puķi, par kuru tā arī nav zināms – bija vai nebija.

MANUPRĀT

Kad uzņēmējs zāgē sev kājā

Aizputē notikušajā diskusijā par nabadzību un pārticību divu stundu brauciena attālumā no Rīgas uzņēmējs Pēteris Brīniņš atzina: tikko jāsameklē kvalificēts darbaspēks, tas prasa daudz enerģijas. Cilvēki ir bez darba, bet reti kuram ir stimuls patiesi strādāt, saņemot sākumā parasti zemajai kvalifikācijai atbilstošu algu. Paiet laiks, kamēr viņiem iemāca vajadzīgās prasmes, saprot, ka varēs uzticēties un palauties. Viegļāk mazajam uzņēmējam ir atmest ar roku uz darbinieku meklējumiem un strādāt pašam, pametot novārtēti tirgus meklējumus, attīstības iespējas. Bet tādejādi viņš sāk zāgēt pats sev kājā. P.Brīniņš minēja līdzīgu piemēru arī Rīgā, kur kāds galdnieks iegādājies aprīkojumu pusmiljona vērtībā, lai visu varētu izdarīt viens. Diskusijas dalībnieki nonāca pie secinājuma, ka svarīgākais ir meklēt domubiedrus un izaugt kopā ar viņiem, bet tas atkal ir laiks, turklāt arī iedzīvotāju kļūst aizvien mazāk. Tika gan piesauktas arodskolu un tehnikumu iespējas, bet arī to audzēkņi diemžēl jāsapratavo specifiskām prasībām. Lai no šī apburta loka izrautos, atliek vien cerēt, ka plašumā ies iespēja jau mācību laikā jauniešiem atrast savu uzņēmēju, praktizēties pie viņa un pēc tam arī strādāt.

Inguna Spuleniece, tālr. 63350565,
inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv

LASĪTĀJS GRIB ZINĀT

Nesaskaņojot nedrīkst izlikt konteinerus

Kuldīdzniece Antoņina Valeiņa satraukta, ka pazudis lielais, zaļais stiklam domātais konteiners, kas atradās pie veikala *Maxima*.

„Aizvedu pilnu somu ar stiklu, bet konteineru nav. Atkal turpināsies dabas piesārņošana! Kāpēc Kuldīgā nevar šādus šķirotu atkritumu konteinerus likt publiskās vietās, kā citās pilsētās?” viņa jautā.

Uzņēmuma *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) tehniskās bāzes un atkritumu apsaimniekošanas daļas vadītājs Kaspars Poriķis skaidro, ka konkrētais konteiners tur bijis novietots, nesaskaņojot

ne ar KKP, kas nodarbojas ar atkritumu apsaimniekošanu Kuldīgā, ne ar pašvaldību.

„Atkritumu konteineru dizainam jābūt saskaņotam ar pašvaldību, sevišķi vecpilsētā. Runājot par konkrēto konteineru pie *Maximas*, nebija pat īsti skaidrs, kurš to tur novietojis. Tā nedrīkst. Šķirotu atkritumu konteineri stiklam ir izvietoti ļoti daudzās vietās sadzīves atkritumu laukumos Kuldīgā un arī dārziņu teritorijā. Ja vajadzīgs vēl kaut kur, mēs to varam nolikt. Šajos konteineros stiklu un citus šķirotos atkritumus var atvest un iemest arī citi iedzīvotāji.”

Ēka tiks nojaukta pilnībā

Kāda kuldīdzniece novērojusi, ka tiek nojaukta koka ēka Jelgavas ielā 49. Viņu interesē, vai ēka tiks nojaukta pilnībā, vai kaut kas no tās tiks saglabāts.

Ēka ir privātīpašums, tās nojaukšana uzticēta uzņēmumam *MI projekti*. Uzņēmuma

valdes priekšsēdis Matīss Upītis skaidro, ka ēkas nojaukšanas termiņš ir trīs mēneši, un tā tiks nojaukta pilnībā, iespējams, jau nākamās nedēļas laikā. Pirms nojaukšanas ēkai tika veikta detalizēta uzmērīšana.

Iveta Grīniņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Kas ir nabadzības pamatā, un vai to iespējams izskaust?

Sanita Pileniece, padurniece:

– Cilvēku slinkums. Tā kā es dzīvoju laukos, mani nabadzība neskar, jo pārtiku pati izaudzēju, un, ja kaut kā pietrūkst, tam var nopelnīt naudu un to nopirkt. Daudziem cilvēkiem piedāvā darbu, bet viņi vienkārši negrib strādāt. Izliku nopelnīt var ikviens, īpaši vasaras sezonā. Pirmkārt, lai nebūtu nabadzības, vecākiem ir pareizi jāaudzina bērni. Čaklumu un vēlmi strādāt katram *ieliek* jau bērnībā – svarīgi, vai bērns redz, kā vecāki strādā, kā nauda tiek nopelnīta, un vai pašam arī liek veikt kādus darbus.

Irma Grīnberga, strādā bibliotēkā:

– Viena daļa ir nabadzīga, jo negrib strādāt. Izaugusi tāda paaudze, kas grib, lai viņiem tikai dod. Agrāk cilvēki nevarēja dzīvot uz pabalstiem, bija spiesti paši pelnīt. Tad pat nevarēja iedomāties, kā tas ir – sēdēt bez darba. Man šķiet, ka mums nemaz nav tik lielas nabadzības, kā tiek stāstīts.

Andris Zerņevs, tirgotājs:

– Manuprāt, nabadzība ir tāpēc, ka deputāti zog naudu. Ja te būtu kā ārzemēs, minimālā alga virs 1000 eiro, cilvēki strādātu un nopelnītu. Ir jau arī tādi, kas tikai diedelē. Pats braukšu uz Skotiju, tur man maksās 18 eiro stundā, bet tikai uz sezonu, jo vasarās man patīk būt te. Būtu grūti, bet varētu novērst nabadzību visā pasaulē, piemēram, ja visi miljardieri dalītos ar nabadzīgajiem vai visas bagātās valstis dalītos ar trūcīgajām. Nabadzīgajām valstīm būtu labi, bet bagātās nemaz šo naudas trūkumu neizjustu. Tad būtu vienlīdzība.

Jolita Krūmiņa, strādā Kuldīgas maizes ceptuvē:

– Kā nu kuram, citam slinkums, citam, protams, liktenis. Man nabadzība asociējas ar garīgās pasaules nesakārtotību. Vispirms jātiek galā ar sevi, un tad jau viss notiek. Cilvēkiem vairāk jāpievēršas ticībai, jo tad viss sakārtosies. Ir viegli vainot citus un valdību, bet jāskatās ar sevi.

Lidija Mazā, pensionāre:

– Daudzi ir izlaidušies, dzer un tikai prasa pabalstus, bet citiem vienkārši ir tādi apstākļi. Cilvēki nostrādā daudz gadu, bet pensiju saņem niecīgu, bērni paņēmuši kredītus un spiesti braukt projām. Lai šādas situācijas izskaustu, tiem, kas sēž tur, augšā, jāmaina domāšana. Nevar katru gadu simtus pielikt sev, bet pensionāriem atmest pāris eiro par vairākiem gadiem. Tas nav godīgi. Paēdušais neēdušo nesaprot. Galīgi badā mēs neesam, bet to nevar saukt par taisnīgu valsti un naudas sadali.

Pēteris Rutulis, biškopis:

– Domāju, ka ir iespējams izskaust nabadzību, piemēram, pilnīgi visiem maksājot vismaz minimālo algu, arī tiem, kuriem darba nav. Man šķiet, ka kaut kur ārzemēs tādu modeli mēģināja ieviest, bet nezina, kas galu galā sanāca. Kā to īstenot, tas lai paliek valsts ziņā. Es gan apkārt nabadzību neredzu, tādas lepnas mašīnas vien braukā. Kur kāds nabags?

Antra Grīnberga, Lāsmas Reimanes foto

Namejā – 10 000 dalībnieku

No 20. augusta līdz 2. septembrim Latvijā notiek līdz šim lielākās militārās mācības *Namejs 2018* ar 10 000 dalībniekiem. Mūspusē svētdien tās būs Skrundas *Mežainē* un Gudenieku pagasta Basos, bet šo trešdien Rudbāržos pēc iepriekš izdomāta scenārija tika trenētas iemaņas iebrukuma gadījumā.

RUDBĀRŽOS TRENĒJAS PĀRVARĒT IEBRUKUMU

22. augustā Rudbāržos, mācībās *Kristaps*, tika pilnveidotas dienestu praktiskās un teorētiskās iemaņas iebrukuma gadījumā.

Piedalījās valsts augstākās amatpersonas, drošības iestāžu vadība un valsts pārvaldes iestāžu eksperti, informē Aizsardzības ministrijas militāri publisko attiecību departamenta pārstāve Anete Gnēze.

Rudbāržniece Silvija Meistere

min, ka par mācībām *Kristaps* neesot dzirdējusi un vietējā apkārtnē neko nav manījusi. Viņa papildu ierobežojumus saistībā ar militārajām mācībām *Namejs* neizjūtot, tikai apkārtnē kaut kas mazliet esot dzirdams. „Droši vien šādas mācības ir vajadzīgas, pēdējā laikā viss kaut kas notiek, un man rodas baīļu izjūta, ka tik kaut kas nedraud.” Rudbāržniece Jana Kozjura stāsta, ka viņa pat nemana, ka divu kilometru attālumā atrodas mācību bāze. „Vienīgi augšā, pretī skolai, pie muižas bija norāde, ka mācības notiek 2,5 km attālumā, un bultiņa, ka jābrauc lejā no kalna. Mums par šīm lietām, par cilvēkiem, kuri tur atrodas, neko nestāsta. Ko nozīmē mācības? Tās jau var būt gan teorētiskas, gan praktiskas.”

Ministru kabineta mācības *Kristaps* organizē Aizsardzības ministrija un Nacionālie bruņotie spēki (NBS).

MILITĀRĀS MĀCĪBAS SKRUNDAS MEŽAINĒ UN BASOS

26. augustā Skrundas poligonā *Mežainē* notiks viena no militāro mācību *Namejs 2018* aktīvajām fāzēm, pilnveidojot spēju veikt aizsardzības operācijas apdzīvotā vietā. Mācībās piedalīsies zemes-sargi no vairākiem bataljoniem, kā arī Čehijas un Lietuvas karavīru apakšvienības. Svētdien arī Gudenieku pagasta Basos notiks viens no NBS militāro mācību paraugdemonstrējumiem – objekta aizsardzība. Bruņotie spēki lūdz ar izpratni izturēties pret iespējamajiem satiksmes kustības īslaicīgiem apgrūtinājumiem un mācību munīciju radīto troksni.

Iespēju robežās operatīvā informācija NBS *Twitter* profilā @Latvijas_armija.

Plašāk www.mil.lv.

Anna Bivbāne
Daiga Bitiniece

Aicina izteikties par poligona *Mežainē* attīstību

Lai pārrunātu jaunizveidotā Skrundas poligona *Mežainē* turpmāko attīstību, iedzīvotāji aicināti 27. augustā 17.00 Skrundas kultūras namā tikties ar aizsardzības ministru Raimonu Bergmani un pašvaldības pārstāvjiem.

Janvārī Aizsardzības ministrija (AM) no novada pašvaldības pārņēma *Mežainē* teritoriju valsts aizsardzības uzdevumu īstenošanai, jo tā īpaši piemērota militāriem treniņiem. Taču poligona attīstīšanai vajadzīgas papildu teritorijas, tādēļ AM

vēlas to paplašināt rietumu virzienā un plāno sākt sarunas ar zemju īpašniekiem par pieguļošu īpašumu atsavināšanu, informē AM militāri publisko attiecību departamenta pārstāve Aiva Kokoriša.

Laukos skolotāju atrast ir visgrūtāk

3. septembrī visās skolās sāksies jaunais mācību gads, taču pēc izglītības iestāžu apsekošanas noskaidrots, ka vairākās skolās trūkst skolotāju.

Kuldīgas novada domes izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure: „10. klases mums ir nokomplektētas visās četrās pilsētas vidusskolās. Skolēnu skaits katrā klasē ir no 21 līdz 26 skolēniem. Situācija ir apmēram tāda, kā prognozējām, pavasarī aptaujājot Kuldīgas vidusskolu 9. klašu absolventus. Puse šogad izvēlējusies iegūt profesionālo izglītību.”

Vakantas vietas Vilgāles pamatskolā ir šādu mācību priekšmetu skolotājiem: angļu valodas, vizuālās mākslas un mājturības tehnoloģijas meitenēm. Direktores pienākumu izpildītāja Sandra Junkere atzīst: „Lauku skolās ir grūti atrast skolotājus, jo nevaram nodrošināt ar pilnu slodzi, kas ir 30 kontaktstundas. Lielajās skolās ar lielāku skolēnu skaitu arī likme ir augstāka, tāpēc skolotāji izvēlas tās. Pašlaik pats svarīgākais ir atrast angļu valodas skolotāju. Zinu, ka vairākās skolās ir problēma tieši ar svešvalodu skolotājiem. Lielākā daļa braukā no Kuldīgas, un, ja slodze ir maza, tad ir grūti.”

Šogad mācības Kuldīgas novadā uzsāks 243 pirmklasnieki, Alsungas novadā – 9, Skrundas novadā – 36.

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā vajadzīgs psihologs, *Kuldīgas* Mākslas un *humanitāro* zinību vidusskolā – logopēds. Vārmes pamatskolā tika meklēts ķīmijas skolotājs. Direktore Agita Grāvere-Prenclava: „Manuprāt, atrast ķīmijas vai fizikas skolotājus ir visgrūtāk, un tas nav tikai šeit, bet visā valstī. Pie mums brauks ķīmijas skolotāja Vija Sadovska-Lielgaidiņa no Lutriņiem. Nevaram nodrošināt pilnu slodzi, tās ir pāris stundas nedēļā, tāpēc šie skolotāji parasti strādā vairākās skolās.”

„Šogad nav informācijas par nevienu jauno pedagogu pēc augstskolas, kas sāktu darbu Kuldīgas novadā,” saka S.Dubure.

Skrundas novada domes izglītības nodaļas vadītāja Inga Fluģrāte informē, ka Skrundas novadā skolotāju ir pietiekami. Jaunmuižas pamatskolā un Nīkrāces pamatskolā trūkst tikai logopēda. I.Fluģrāte: „Grūti pateikt, kāpēc trūkst. Iespējams, studēt par logopēdu ir grūtāk, jo jābūt interesei arī par medicīnu.”

Alsungas vidusskolā no darba aizgājusi angļu valodas skolotāja, tāpēc tiek meklēts vietā.

Lāsma Reimane

Mudina vietējo sabiedrību rosīties

Ar pasākumu *3E jeb Etno, eko, eho*, kas sestdien notiks Kuldīgas Pilsētas dārzā, noslēgsies biedrības *Darīsim paš!* projekts *Efektīva vietējo dabas un kultūras mantojuma resursu izmantošana tūrisma produktu attīstībai*, kurā sadarbojās Igaunija, Skotija un Latvija.

Projekta mērķis – veicināt vietējās sabiedrības aktivitāti un mācīties vienu no otra. Kuldīdznieki jau viesojušies pie sadarbības partneriem, bet šonedēļ 30 cilvēku delegācija no Igaunijas un Skotijas ir Kuldīgā, kur ceturtdien brauca lūkot vietējās iniciatīvas piemērus. Notika saldumu degustācija *Ineses tortēs*, viesošanās pie uzņēmējas Andras Oto Skrundā, Kabiles muižā, kā arī lavandu audzētavā. Viesi ar savu pienesumu gatavi piedalīties pasākumā *3E*. Prezentācijās Kuldīgas novada domē pasākuma dalībnieki noklausījās stāstu par Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras Kuldīgas biznesa inkubatora darbu. Savukārt viesi stāstīja par vietējās iniciatīvas paraugiem – pasākumiem Portsovā Skotijā un Pērnavas apgabalā Igaunijā.

Portsovā ik gadu tiek rīkots tradicionālais Laivu festivāls, pulcējot ap 16 000 dalībnieku, lai gan ciematīnā ikdienā dzīvo tikai 2000. Pasākums nesāņem nekādu pašvaldības atbalstu, tas ir vietējo cilvēku īstenots, tajā strādā brīvprātīgie. Lai piesaistītu tūristus, izveidots viesu nams, kempings,

Viesiem no Igaunijas un Skotijas bija iespēja ne tikai apskatīt ražotni, kur top *Ineses tortes*, bet arī tās nogaršot.

atjaunota sena ēka, kurā notiek koncerti un pasākumi, kā arī izveidota laivu būvēšanas skola, kurā var apgūt šo seno prasmu.

Savukārt Igaunijā Līvu līča zvejnieku asociācija, kas apvieno piecas piejūras pašvaldības, rīko vairākus festivālus, piemēram,

Kihnu siļķu turneju, Skābētu gurķu svētkus un Atvērtās ostas dienu, kurā interesenti var nopirkt svaigas siļķes, redzēt, kā strādā zvejnieki, nogaršot tradicionālos ēdienus u.c.

Iveta Grīniņa
Lāsma Reimanes foto

Līdz februārim jābūt ierindā

Kuldīdznieks, viens no pasaules labākajiem pludmales volejbolistiem, Londonas olimpisko spēļu bronzas medaļas ieguvējs Jānis Šmēdiņš pirms pāris dienām, treniņā krītot no riteņa, savainojis plecu. Pēc veiksmīgas operācijas Jānis ir atgriezies mājās: „Nu pusotru mēnesi ir jāievēro miera režīms, lai saites saaugtu. Pamazām jau roku kustināt un vingrināt varu. Līdz februārim, kad sāksies jaunā sezona, domāju, viss būs kārtībā.” Tuvākajā laikā Jānim sāksies rehabilitācija. Līdz ar to viņš kopā ar pāriņieku Aleksandru Samoilovu izlaidīs gada nogalē paredzētos komercturnīrus *King of the Court* un *p1440*, arī pirmos nākamās FIVB Pasaules tūres sezonas posmus Ķīnā un Lasvegasā (ASV).

NO VALSTS POLICIJAS IKDIENAS

Uzdarbojas zagļi

Informē Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste **Signe Šteinberga**.

18. augusts. 12.21 Skrundā, Ziedu ielā, atlauzot durvis, iekļūts šķūnī un nozagts zāles plāvējs melnā krāsā.

19. augusts. Vienos naktī Rudbāržos no sporta laukuma uz slimnīcu Liepājā nogādāts 2004. gadā dzimis zēns, kurš bija saindējies ar alkoholu.

20. augusts. Sešos no rīta Pelču pagastā kādās mājās atlauzta šķūņa atslēga un nozagti divi motorzāģi, divi cirvji un 30 metru garš, balts kabelis.

21. augusts. 15.29 Skrundā, Dārza ielā, šķūnim uzlauzta durvis, nozagti makšķerēšanas rīki.

Uzklausīja Iveta Grīniņa

Alsungas pašvaldības izpilddirektors paliek amatā

Alsungas novada domes sēdē netika atbalstīts lēmums uzteikt izpilddirektoram Voldemāram Dunajevam darbu, jo viņš jau ilgstoši slimo, un, kā uzsvēra domes priekšsēde Daiga Kalniņa, daudzas saimnieciskas lietas tādēļ ir aizkavējušās.

D.Kalniņa skaidro, ka V.Dunajeva pārejošā nepārtrauktā darbnespēja ir ilgāka par sešiem mēnešiem. Par balsoja D.Kalniņa, Inga Bredovska, Māra Rozentāle, Grigorijs Rozentāls, pret – Ainars Macpans, Ilze Bloka, Aivars Sokolovskis, Zaiga Vanaga un Juris Šteinbergs. Ar V.Dunajevu *Kurzemnieks* sazinājās. Viņš izteica neapmierinātību, ka nav uzaicināts uz šo sēdi, bet bija gandarīts par deputātu balsojumu.

Dome ievēlēja par Alsungas novada bāriņtiesas locekli Santu Ansoni, bet atbrīvoja no šī amata I.Bloku.

IZSOLĪS BĒRNU DĀRZA TELPAS

Deputāti nolēma rīkot nomas tiesību izsoli nekustamā īpašuma Skolas ielā 16a (bērnudārza) ne-

dzīvojamām telpām.

Tās piemērotas saimnieciskai darbībai, kas saistīta ar pārtikas ražošanu. Nosacītās nomas maksas apmērs ir 2,26 eiro par 1 m² mēnesī (bez PVN). Pretendenti var pieteikties līdz 10. septembra 10.00. Ar izsoles noteikumiem un nomas līguma projektu var iepazīties novada domē vai www.alsunga.lv.

ĻAUJ IZMANTOT CITĀDI

Deputāti piekrita biedrības *Etiskās kultūras centrs „Suiiti”* lūgumam rast iespēju setu – suitu tradīciju skoliņai piešķirtos 800 eiro ieguldīt iznomāto telpu Skolas ielā 11a tualetes remontam. Pašreiz šīs telpas neatbilst sanitāro normu prasībām, lai biedrība varētu īstenot darbnīcas *Suitu ķēķis* darbības mērķus.

Biedrības valdes priekšsēde Dace Martinova iesniegumā skaidro, ka šovasar bija paredzēta suitu un setu kopienas bērnu un jauniešu tradīciju skoliņa, kam biedrība saņēmusi Kultūras ministrijas, Ventpils un Alsungas novada pašvaldību finansējumu. Alsungas novada dome bija piešķirusi 800 eiro. Diemžēl neparedzētu apstākļu dēļ setu kopienas dalībnieki neieradās un aktivitāte tika atcelta. Biedrība apņemas apsaimniekot un labiekārtot šīs telpas, uzturēt tās kārtībā un papildus ieguldīt savus finanšu līdzekļus.

GRANTS PĀRDOŠANAS NOSACĪJUMI

Dome apstiprināja grants pārdošanas cenu (bez PVN) no pašvaldības karjera *Graši* – 1,77 eiro, no karjera *Melderi* – 2,10 eiro

un noteica, ka granti var pārdot tikai privātpersonām, kuras dzīvesvietu deklarējušas Alsungas novadā vai kurām tajā pieder īpašumi. Grants piegādājama tikai novada administratīvajā teritorijā. Juridiskām personām, kuras vai kuru struktūrvienības reģistrētas novadā, grants piegādājama tikai novada teritorijā. Gan juridiskām, gan privātpersonām noteikts ierobežojums grants iegādei – 28 kubikmetri kalendārajā gadā. Tika apstiprināti vēl vairāki cenrāži.

JAUNI TARIFI

Deputāti nolēma, ka no 2019. gada 1. janvāra iedzīvotāji, kuri saņem ūdeni no Almāles un Dienvidstacijas urbuma, par kubikmetru maksās 1,70 eiro. No Pasta urbuma ūdens maksās 1,77 eiro, bet no Ceļdaļas urbuma – 1,35 eiro.

Kanalizācijas pakalpojuma cena Almālē – 0,61 eiro par kubikmetru, Pasta urbuma lietotājiem – 0,83 eiro (visas cenas ir bez PVN).

NAUDA KLAINOJOŠO DZĪVNIĒKU IZĶERŠANAI

Alsungas teritorijā pēdējos gados savairojušies bezsaimnieku kaķi. Vietējai pašvaldībai jānodrošina klainojošu vai bezpalīdzīgā stāvoklī nonākušu dzīvnieku izķeršana un izmitināšana patversmē. Tāpēc dome nolēma piešķirt no 2018. gada budžeta rezerves fonda 2000 eiro bezsaimnieku dzīvnieku radīto problēmu novēršanai. Paredzēts slēgt līgumu ar Saldus dzīvnieku patversmi. Vēl no rezerves fonda piešķir 2000 eiro Kalnbirzes kapliņas ārpusē remonta pabeigšanai šogad.

Iveta Grīniņa

„Man ir prieks strādāt ar tik labiem puikām”

„Mūsos ir tā gribēšana aizbraukt uz sacensībām un parādīt, ka mēs varam,” saka ugunsdzēsības sporta sportists, alsundznieks Jānis Galiņš. Šogad alsundznieki ugunsdzēsības sportā izcīnījuši zelta godalgas gan Latvijas, gan Baltijas Čempionātā, nu viņi gatavojas pasaules čempionātā Bulgārijā.

Aleksis Ratenieks, Alvis Siliņš, Patriks Danenbergs-Dambergis, Jānis Galiņš, Ralfs Bikse, treneris Vikentij Rozgalis, Kuldīgas jauniešu treneris Juris Špiguns, Daniels Gruntiņš, Roberts Špiguns, Kārlis Ansonskis.

Viena no sporta disciplīnām ir uzkāpšana ar āķkāpnēm mācību tornī.

UZ PASAULES ČEMPIONĀTU

Latvijas ugunsdzēsības sporta jauniešu izlases galvenais treneris Vikentij Rozgalis: „Šogad mums ir ļoti laba komanda. Man ir prieks strādāt ar tik labiem puikām. Gan valsts, gan Baltijas čempionātā ieguvām 1. vietu. Mūsu komandā startēja pieci alsundznieki un viens kuldīdznieks. Trenējamiem četras reizes nedēļā, puikas strādā, tāpēc treniņi notiek vakaros vismaz divas ar pusī stundas. Nākamās sacensības būs *Brašais ugunsdzēsējs* 7. septembrī Jelgavā. Tur būs tikai viena disciplīna – izvēršanās no motorsūkņa. No 24. līdz 30. septembrim brauksim uz Varnu Bulgārijā, kur piedalīsimies pasaules čempionātā jauniešiem. Uz to dosies alsundznieki Patriks Danenbergs-Dambergis, Daniels Gruntiņš, Mārtiņš Lastovskis, Alvis Siliņš, Jānis Galiņš un kuldīdznieks Roberts Špiguns, kandidātos ir Aleksis Ratenieks. Jaunieši ir ļoti labi, un, ja viņiem tas interesē, tad dara. Ugunsdzēsības sports ir vispusīgs. Sportistam jābūt ātram,

veiklam, fiziski spēcīgam un ar ātru domāšanu.”

V.Rozgalis uzsver, ka bez atbalstītājiem nevarētu iztikt, bez Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta palīdz arī Alsungas un Kuldīgas novada dome (lai var iegādāties sporta tērpus, apavus un iznomāt transportlīdzekli, ar ko nokļūt uz sacensībām), ēdnīca *Kuldīgas rumba*, Latvijas Ugunsdzēsības sporta federācija, SIA *Valpro*.

GRIB KLŪT PAR UGUNSDZĒSĒJIEM GLĀBĒJIEM

Baltijas un Latvijas ugunsdzēsības sporta mačos pats titulētākais ir alsundznieks P.Danenbergs-Dambergis, kurš šogad mācīsies 8. klasē. Patriks stāsta: „Atceros, ka 3. klases sākumā treneris atbrauca pie mums uz skolu un piedāvāja piedalīties ugunsdzēsības pulciņā, tā nu mēs, draugi, salasījāties un gājām. Tā arī te vēl aizvien visi trenējamies. Man ļoti patīk komanda, mums ir paveicies ar treneri, esam vienoti. Protams, neatņemama sastāvdaļa ir azarts, kas mums ir iekšā. Domāju,

pēc 9. klases mācīšos kaut ko saistībā ar ugunsdzēsību un, iespējams, kļūšu par ugunsdzēsēju.”

J.Galiņš mācās Ventspilī par automehāniķi, bet tas netraucē trenēties Alsungā: „Vasarā to darām diezgan nopietni, skolas laikā trenējamies piektdienās, sestdienās un svētdienās. Toreiz gribēju pamēģināt kaut ko jaunu, iepatikās, tad nāca pirmās sacensības un medaļas. Sportoju nu jau piecus vai sešus gadus. Pašlaik mācos par automehāniķi, bet domāju, ka nākotni saistīšu ar ugunsdzēsību.”

Kuldīdznieks R.Špiguns ikdienā trenējas Kuldīgā: „Pirms četriem gadiem puišu bariņš salasījāties Kuldīgas vieglatlētikas manēžā un izvirzījām mērķi, ka vēlamies kaut ko dzīvē sasniegt. Ieguvām pirmās medaļas, kas motivēja strādāt vairāk. Sportojot esmu ieguvis jaunus draugus. Man patīk komandas gars. Mans tētis par ugunsdzēsēju glābēju strādāja vairākus gadus, un arī mans sapnis no bērnības ir strādāt šajā profesijā.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Uz skolas solu bez lielām raizēm

Šogad Vārmes pamatskolas 1. klases solā sēdīsies astoņi skolēni, tostarp arī Sāra Āboliņa, kuras vecāki Vineta un Kaspars arī reiz sēdējuši šajos pašos solos un pat apguvuši zināšanas pie pedagoģes, kura nu būs meitas audzinātāja.

PAGASTA UN SKOLAS PATRIOTI

„Abi ar vīru mācījāties Vārmes pamatskolā, tāpēc tagad mums ir neparastas izjūtas, jo vecākā no trim meitām tūlīņ uzsāks tās pašas skolas gaitas. Protams, mēs varējām meitu laist kādā no pilsētas skolām – gan Kuldīgā, kur es strādāju, gan Saldū, uz kuriem katru dienu brauc vīrs, – taču mēs esam savas skolas un pagasta patrioti un uzskatām, ka Vārmes skola ir pietiekami kvalitatīva un sniegs mūsu bērnam vajadzīgās zināšanas,” stāsta V.Āboliņa. „Protams, ik pa laikam prātā iezogas pārdomas par to, kas un kā būs, kā meita iedzīvosies skolā. Es gan jūtos diezgan droša, jo viņai ļoti labi gāja piecgadnieku un sešgadnieku grupās. Klase arī nebūs tik liela, un skolotājai būs viegli tikt galā. Sāra grib iet uz skolu, bet var redzēt satraukumu, jo būs jāpierod pie jaunas skolotājas. Mēs viņu sagatavojam emocionāli, pastāstām par skolu, parādījām klasi,” saka mamma.

Vārmeniece Vineta Āboliņa ar meitām Anci, Alisi un Sāru.

IZMAKSAS PIENEMAMAS – 60 EIRO

V.Āboliņa, atminoties savus skolas gadus, atzīst, ka mazai lauku skolai redz vairāk plusu nekā mīnusu. „Laukos bērni ir iecietīgāki, jo skolotāji vairāk redz, ko viņi dara, un spēj izsekot līdzi. Pilsētas skolās bērnu savstarpējā sadzīve ir citādāka, uz lauku skolām aktualitātes atnāk lēnāk vai ne tik izteikti, piemēram, pilsētas bērniem jaunāko modeļu telefoni un viedierīces ir aktuālākas. Mīnuss varētu būt tas, ka nav tik liels pulciņu piedāvājums, lai gan Vārmē ir gan koris, gan tautiskās un sporta dejas, gan teātra pulciņš. Citās lauku skolās piedāvājums ir salīdzinoši niecīgāks.” Arī ģimenes ikdiena tagad nedaudz mainīšoties – lai gan skolā ir pagarinātā grupa, tā neesot tik ilgi, lai bērns sagaidītu vecākus no darba, tāpēc sākumā tikšot piesaistītas arī omes, kuras meiteni no skolas izņems. „Ļoti labi, ka valsts apmaksā grāmatas un darba burtnīcas, atliek padomāt tikai par mugursomu, sporta tērpu un vēl citiem sīkumiem. Par visu nepieciešamo 1. klasei mēs iztērējam ap 60–70 eiro. Visdārgākā noteikti ir skolas soma un sporta tērps. Lieliski ir arī tas, ka bērniem ir brīvpusdienas,” saka Vineta.

Simtgades akcija iejaucas tradīcijās

Vārme jau izsenis bijusi populāra ar savām zaļumballēm, kuras rīkotas arī šogad, tāpēc liels bijis rūgtums, lasot par pagasta nomelnošanu internetā pēc akcijas *Simtgades zaļumballe*.

PUBLISKI ŽĒLOJAS PAR PIECIEM EIRO UN PŪĻA TRŪKUMU

11. augustā visā Latvijā par godu valsts simtgadei tika organizētas vairāk nekā 100 zaļumballes, lielākoties visas bijušas bez maksas. Tās apkopotas kartē, kurā iekļauta arī balle Vārmē, taču ar norādi, ka tas ir maksas pasākums. Interneta portāls *Skaties.lv*, dodoties simtgades zaļumballu reportāžā, iegriezies arī Vārmē, pēc tam publicējot atstāstu: „Pieejot pie estrādes, kāda dāma visai mundri un kareivīgi lauku pētījuma dalībniekiem uzsauca: „Hei, uz kuriem jūs?” „Uz zaļumballi!” tikpat mundri tika atbildēts. „Nu, tad jāmaksā par ieeju,” lietisķi norādīja lēdija. „Pieci eiro no katra!” Nav svarīgi – pieci eiro ir daudz vai maz par šķidriem akordiem un tukšu deju placi, taču šoreiz ne. Vārme, piedod, par pieciem eiro pastāvēt zila starmeša gaismā nelikās īsti adekvāti. Šī zaļumballe neuzrunāja.”

Publikācija apbēdinājusi arī pagasta kultūras nama vadītāju Kristīni Medni. „Pirms raksta izveidošanas vajadzēja noskaidrot visus apstākļus un faktus, bet latviešiem jau dabā meklēt tikai slikto un skaļi blaut. Zaļumballes Vārmē vasarās notiek bieži, un, kad tika plānotas šīgada balles un

to datumi, par simtgades zaļumballi nebija vēl nekādas informācijas. Kad uzzināju, ka norisināsies šāda akcija, interesējos par to. Man atbildēja, ka finansējumu zaļumballēm piešķir katram novadam un tas šo naudu var tērēt pēc saviem ieskatiem. Kuldīgas novads nolēma, ka viss simtgades zaļumballei paredzētais finansējums tiks izlietots ballei Kuldīgā. Tā kā mums balle jau bija ieplānota, muzikanti sarunāti, taisījām tāpat kā visas balles – par maksu. Par Vārmes balles iekļaušanu simtgades ballu sarakstā mums netika nekā jautāts. Tāpēc arī to nepopularizējām un nepozicionējām kā simtgades balli, jo finansējums mums tam netika piešķirts, taisījām par saviem budžeta līdzekļiem kā katru balli, kas notiek pie mums vasarā.

Tajā vakarā laika apstākļi tiešām nelutināja, arī apkārtējo pilsētu bezmaksas pasākumi ietekmēja apmeklētāju skaitu, bet brīdī, kad šie cilvēki no portāla ieradās, muzikantiem bija pauze, un to, cik cilvēki ir apmeklējuši balli, no vietas, kur viņi stāvēja, nemaz nevar redzēt,” sacīja K.Medne.

LABĀKĀS BALLE CAURI LAIKIEM

„Šogad viss grozās tikai ap simtgadi un tās pasākumiem, bet mums zaļumballes ir tradīcija, un tieši Vārme tuvākajā apkaimē ir vieta, kur tās vienmēr bijušas populāras un iecienītas. Mēs rūpējamies par šo tradīciju gadu gadiem,” stāsta pagasta pārvaldes vadītāja Lelde Ose, kura, aptaujājot pagasta vecākos iedzīvotājus,

apkopojusi šejienes zaļumballu vēsturi.

„Par zaļumballēm mūspusē jau dzirdami stāsti kopš pirmskara laikiem. Sākumā tās notikušas *Šilderu* birzī, kur vairāk svinēja tradicionālos svētkus, bet notika arī balles, uz kurām sanāca dažāda vecuma cilvēki un izklaidējās pūtēju orķestra pavadībā. Viena no pagasta vecākajām iedzīvotājām Velta Dravniece, runājot ar mani, atminējās tur kādu balli, uz kuru viņa devusies kopā ar mammu. Kāds spēcīgs vīrietis esot rādījis priekšnesumu – apgūlies un teicis, lai viņam virsū uzliek durvis un uz tām uzkāpj muzikanti. Trīs četri muzikanti tā arī izdarījuši un, tā stāvot, nospēlējuši vienu dziesmu, pēc kuras visi satraukumā gaidījuši, kas nu būs, bet spēcīgais vīrs piecēlies un dancojis tālāk.”

Pēckara gados balles notikušas *Tempeļu* birzī, taču nu jau greznāk un svinīgāk – pie klātiem galdiem.

Uz tām sanākuši kolhoznieki no kolhoza *Kurzeme*. „Stāsta, ka tur ar vērienu svinēti Līgo svētki, kuriem iepriekš gatavots pat scenārijs. Vēlāk laikam vietējie sapratuši, ka jāpārceļ pasākuma vieta uz centru, un 70. gados tika uzcelta estrāde *Liepu birzs*, kur balles notika vēl augstākā līmenī,” stāsta L.Ose.

NORA BUMBIERE, AUTOBUSS DEBESĪS, TUMSA UN CITI

Vārmes estrāde īpaši uzplaukusi 80. gados, kad tur par kolhoza *Vārme* priekšsēdētāju kultūras jautājumos sācis strādāt Tālis Orlovs. No desmitgades sākuma līdz pat 1988. gadam vasarās šeit balles notikušas katru nedēļu, reizēm pat piektdienās, sestdienās un svētdienās, un svinētāju nekad nav trūcis. Tolaik ļoti iecienīta bijusi

grupa *Ornaments*, bet uzstājušies arī *Līvi*, *Credo*, Nora Bumbiere, Viktors Lapčenoks, Ojārs Grīnbergs, Žoržs Siksnis un daudzas citas tolaik populāras estrādes zvaigznes. Tie bija ziedu laiki, balles bijušas pārpildītas.

Pirmie neatkarības gadi arī sabiedriskajā dzīvē ienesuši kļūsuma periodu, bet no 90. gadu otrās puses līdz pat šodienai estrādi *Liepu birzs* atkal pieskandina zaļumballes. „Es atradu savu blociņu, kurā ir pierakstīts, kas pie mums uzstājās 2000. gadā un vēlāk, – *Lauku muzikanti*, *Hameleoni*, *Zelīti*, *Vēja runa*, *Kantoris 04*, *Autobuss debesīs*, *Tumsa* u.c.

Lai iedzīvotājiem būtu interesantāk, pēdējos gados pirms zaļumballēm notiek arī teātra izrādes, koncerti, bija estrādes atklāšanas svētki u.c. Tiesa, apmeklētāju skaitu ļoti ietekmē apkārtne notiekošais – īpaši *Saldus saule*, *Dzīres Kuldīgā*, zvejnieku svētki un citi pasākumi, tāpēc, izvēloties datumus, jāzina, kas notiek apkārt, jo cilvēku skaits ir svarīgs un ieņēmumi vajadzīgi. Pirmajā šīgada ballē bija nepilni 300 cilvēki, kas, manuprāt, nav maz lauku balle,” teic L.Ose.

Šogad vārmeniekus priecējušas četras zaļumballes, un jau rīt notiks šogad pēdējā, kurā spēlēs grupa *Brīvdiena*. Sākums 22.00, taču pirms tam 19.30 estrādē Šķēdes amatierteātris rādīs izrādi *Nepilns simts*.

Antras Grīnbergas teksts un foto, Inese Slūkas zīmējums

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Četru paaudžu spēks

Dairas Ābolas četru paaudžu ģimenes pieskārienus mākslas pasaulei *Lai kur es ietu, vējš no bērnības pūš līdz 30. augustam var apskatīt izstāžu ciklā *Latvijas spēks ir ģimene* Saldus pilsētas bibliotēkā, Tūristu ielā 3.*

Gleznotājas četrās paaudzēs. No kreisās – Ilze Ābola, Eva un Emilia Behmanes, Daira Ābola.

„Cilts akmens ir mamma, mēs esam tādas mazas piekabītes, tāpēc arī nosaukums ir Dairas Ābolas gleznas. Mums ir mazi pieskārieni, jo vēl tikai mācāmies,” saka Dairas meita Ilze Ābola, kas ar savu meitu Evu Behmani un mazmeitu Emiliu Behmani apmeklē Skrundas novada mākslas studiju.

Ilze Ābola. *Lasošā meitene.*

ILZE ĀBOLA ir Dairas meita. Dzīvo Skrundā, strādā Saldus pilsētas bibliotēkā par sistēm-bibliotekāri. Brīvajā laikā apmeklē nodarbības Skrundas novada mākslas studijā.

EVA BEHMANE ir Ilzes meita un Dairas mazmeita. Strādā Skrundas bērnu un jauniešu centrā, šobrīd ir bērnu kopšanas atvaļinājumā, apmeklē Skrundas novada mākslas studiju.

EMILIA BEHMANE ir Evas meita, Ilzes mazmeita un Dairas mazmazmeita. Šobrīd pabeigusi Skrundas vidusskolas 2. klasi. Skrundas mūzikas skolā apgūst vijoļspēli, bet brīvajā laikā apmeklē Skrundas novada mākslas studiju.

DAIRA ĀBOLA strādājusi Pampāju pamatskolā par krievu valodas un zīmēšanas skolotāju, šobrīd ir Jaņa Rozentāla Saldus mākslas studijas dalībniece.

„Smeļos iedvesmu arī dabā! Atrodu, nofotografēju tā, lai kompozīcija ir laba. Retu reizi kaut ko izmetu vai pielieku klāt.”

Eva Behmane. *Vēja zvani.*

Emilia Behmane. *Ziedi.*

Daira Ābola. *Dzimtas stāsti.*

GLEZNOŠANAS AIZSĀKUMI Mākslinieces D.Ābolas gleznošanas aizsākumi meklējami Sibīrijā, kad tante atsūtījusi krāsainos krītiņus. Četrdesmit gadus skolā mācījusi zīmēšanu. Specialitātes gleznošanā neesot, tikai tik daudz, cik apgūts kurssos. „Sibīrijā zīmēšanu mācīja, priekšā noliekot bildi un liekot to nozīmēt. Tā bija visa mācīšana. Pirmo gadu savā dzimtajā pusē nostrādāju Raņķu skolā, tad domāju, ka jāiet mācīties. Paņēmu savus muļķīgos zīmējumus un braucu uz akadēmiju, kur komisijā sēdēja onkuļi. Gāju iesniegt dokumentus, un viņi man prasīja, vai ir darbi, ko parādīt.

Parādīju, viņi prasīja, kur esmu mācījies. D.Ābola iedvesmu darbiem meklē dzejā, atmiņās un vēsturē. „Smeļos iedvesmu arī dabā! Atrodu, nofotografēju tā, lai kompozīcija ir laba. Retu reizi kaut ko izmetu vai pielieku klāt.” Ilze stāsta, ka bieži vien mamma ģimenei vai tuvākajiem draugiem gleznas dāvina, bet tad dāvinātajam darbam tiek zīmēts dublikāts.

IZSTĀDES VEIDOŠANA I.Ābola stāsta, ka izstādes iniciators bijis darba kolēģis. „Latvijas simtgadei tika veidots izstāžu cikls, tā kā manas tuvākās kolēģes bija redzējušas, ar ko es, Eva

un Emilia nodarbojamies, tikām iespīestas stūrī, mums nebija atkāpšanās ceļa.” Pašas domājušas, kurus darbus izlikt apskatei. „Mājās vēl ir daudz, ko varētu izstādīt. Mamma nebija klāt pie izstādes likšanas, viņa redzēja vien tad, kad Evas vīrs Sandis bija palīdzējis sakarināt gleznas. Vēl pēdējā dienā visu likām rāmīšos.” Daira atzīst, ka viņa savus darbus neprotot novērtēt, jo liekas, ka nekas līdz galam nav labi. „Kad darbi bija jāved uz izstādi, mammai nēmām tos nost, jo zinājām, ka viņa vairākas reizes gribēs pārzīmēt,” tā I.Ābola.

PĀRMANOTĀIS RADOŠUMS „Mana vecmāmiņa ir vienreizēji talantīga māksliniece – viņa vienmēr ir gleznojusi, zīmējusi un radījusi skaistas lietas. Kaut kas no viņas radošuma ir ticis arī mums – jau otro gadu ar mammu un Emiliu darbojamies Skrundas mākslas studijā. Kādreiz apmeklēju arī Skrundas mākslas skolu, kur pasniedza Anna Dobeļe,” stāsta Eva Behmane. Viņai iedvesma nākusi no omītes, jo, vasarās un brīvlaikos dzīvojoties pie viņas, redzējusi, kā Daira stāv pie molberta un top kārtējais darbs. „Mammai visu mūžu ir gleznas,

un tā viņai ir sirdslieta, es pēc sava darba eju uz studiju relaksēties, jo tur pazūd laiks. Lielais paldies jāsaka mākslas studijas vadītājam Dacei Kudorei, kura katrā reizē ir izdomājusi kaut ko interesantu, ar ko mūs pārsteigt,” min I.Ābola. Katrai māksliniecei ir izveidojies savs rokraksts un krāsas. Jaunākā māksliniece Emilia atceras, ka mamma ieminējies par mākslas studiju, un viņa nolēmusi pamēģināt. Vislabāk patīkot gleznot dažādus priekšmetus. Studija ir vieta, kur var pārbaudīt pacietību. Eva uzsver, ka ir lieliski četrās paaudzēs gleznot, jo tas ir ģimenes spēks, kas jānodod tālāk.

Annas Bivbānes teksts un foto

Izdarīt visu un – skaisti!

„Ja cilvēks dara to, kas viņam patīk, mainās domāšana, un viņš savā jomā spēj redzēt vēl vairāk, dziļāk. Ja tu sevi atrodi un esi tur, kur gribi būt, iespējas atnāks pašas,” saka divu dēlu mamma, stādu audzētavas un brīvdienu mājas *Lazdkalni*, kā arī apartamentu *Parks* īpašniece **SOLVEIGA MELNACE**.

„Mana laime neslēpjas greznās lietās, man nevajag ne zeltu, ne sudrabu, es novērtēju to, kas dzīvē ir svarīgāks, – cilvēkus,” par savām vērtībām saka Solveiga Melnace.

Veidojot pasākumiem dekorācijas, Solveiga lielākoties izmanto savas izaudzētās dabas veltes.

DĀRŽKOPIBA – PIEREDZE PAŠAI, PRIEKŠ CITIEM

Bez viesu uzņemšanas un stādu audzēšanas viņa ir arī dekorētāja Kuldīgas aktīvās atpūtas centra un kultūras centra organizētajos pasākumos. Nesen pieņemts arī izaicinājums – Solveiga vada praktiskās nodarbības pieaugušo profesionālās kompetences pilnveides programmā *Latviska arhitektūra, interjers un ainava lauku tūrisma uzņēmējiem*, kur viņa uzicinājusi Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikuma direktore Dace Cine. „Vakaros pie manis brauc meitenes, un es viņas mācu, sākot ar dobju izveidi, cirpšanu, griešanu utt.”

Dārzkopība Solveigai patikusi jau bērnībā, kuru viņa pavadījusi Īvandē. Mācījusies Ēdoles pamatskolā, pēc tam Kuldīgas 3. vidusskolā, vēlāk gadu – Latvijas Universitātes filologos, bet sapratusi, ka tas nav priekš viņas. Ap precējusies, pasaulē nācis dēls Tomass, pēc tam mācījusies par agronomi universitātē Jelgavā, kuru pēc septiņiem gadiem absolvējusi, pa vidu paņemot divus akadēmiskos gadus, kad ģimenē sagaidīts jaunākais dēls Roberts. „Jau studējot, mums pašiem bija māja, un man radās doma izveidot savu stādu audzētavu – pirms pieciem gadiem tas tika īstenots. Visu šo laiku revidēju sortimentu, skatos, kas ir pieprasītāks. Audzēju tikai tādus augus, kas nav jāsedz. Cilvēkiem vairāk patīk augi, kas neprasa lielas pūles, jo nevienam mājās nav dārznieka,” stāsta Solveiga.

ĪSTIE CILVĒKI ĪSTAJĀ BRĪDĪ

Pērnā gada rudenī Solveiga kopā ar Kuldīgas aktīvās atpūtas centra vadītāju Janu Bergmani devusies vērtēt skaistākos Kuldīgas novada dārzus un pa ceļam Janai stāstījusi, ka ziemā viņai esot mazāk darba un pietrūkstot cilvēku, pie kuriem vasarā tik ļoti pierasts. Tajā pašā vakarā J. Bergmane izteikusi piedāvājumu palīdzēt izdekorēt kādu plānoto pasākumu, un tā tas aiz-

sācies. „Es vēl tikai mācos, bet man ļoti patīk. Šķiet, ka šajos pasākumos vislielākais nopelns ir tieši komandai – katrs iegulda kaut ko no sevis, un vislabāk sanāk tad, ja apvienojas cilvēki, kas grib to darīt. Pēc visa, kas ar mani notiek, man tiešām šķiet, ka satieku īstos cilvēkus īstajā brīdī. Ticu, ka katra cilvēka liktenis ir nolemts, un, lai arī varam apmest likumu, tik un tā nonāksim atpakaļ tur, kur mums lemts būt.”

REŽĪMS UN SEVIS NOSKAŅOŠANA

Kā to visu iespējams paveikt? „Brīžiem ir liela slodze, bet jābūt režīmam, jābūt cilvēki un pareizi jānoskaņojas. Nedomāju, ka tas ir liels slogs, kad atkal veļa jāmazgā un atkal visi te sabrauc u.tml. Nē, tā nedrīkst! Ir jāsaprot, ka ne man vienai daudz jāstrādā.” Ziemā Solveiga plāno mācīties floristiku un krāsu mācību. „Kādreiz man nebija tāda rakstura, pacietības un noturības, viss nācis ar gadiem un pieredzi. Varu pacietīgi iet uz mērķi, bet esmu atvērta arī citām iespējām. Jauni darbi

rada papildu slodzi, paņem laiku, prasa nervus, bet, ja pasaki jā, tad pārkāp savai komforta zonai un pēc tam esi ieguvējs.”

Pirms nepilniem diviem gadiem mūžībā aizgāja Solveigas vīrs Jānis, bet pirms tam viņš kādu laiku bija strādājis ārzmēs, un viņa jau zinājusi, kuram meistaram un kad jāzvana, ja kaut kas salūst. „Ir reizes, kad negribas vairs neko, bet tā ir visiem. Ir gan raudāts, gan radiem uz nerviem kristis, bet esmu atklājusi, ka tādās dienās vislabākais ir vienkārši aiziet gulēt. No rīta ir skaidra galva, varu visu salikt pa plauktiem.”

MĀJĪGI UN AR PATĪKAMU AURU

„Nekad nevarētu strādāt, piemēram, bankā, jo man vajag rezultātu – es iestādu un redzu, ka izaug. Man patīk vienkāršas, glītas lietas un telpas, kas nav pārbāztas. Pārāk daudz lietu nomāc cilvēku. Man ir svarīgi, lai mājas būtu mājīgas un tā justos arī mūsu viesi, lai būtu mierīga aura. Viesi man sacījuši, ka tas šeit ir jūtams. Ir teiciens, ka jāpērk citiem tādas dāvanas, kā-

das patīktu pašam, tad nu arī es pēc tāda principa iekārtoju brīvdienu māju un apartamentus, lai būtu tā, kā es gribētu, kad mani sagaida.” Solveiga atzīst, ka ikdienā viņu spēj iepriecināt arī jauna kleita: „Mēs nekad nezinām, kas notiks rīt, tāpēc jāpucējas šodien, jālutina sevi un jāuzvelk tā kleita!”

LAI DĒLI IZAUG ATBILDĪGI

Solveiga atzīst, ka liels izaicinājums ir būt mammai un viņas dēli esot viņas dzīves skolotāji. „Bērni ir doti, lai mēs sevi audzinātu. Viņi piespiež daudz ko mainīt, pārdomāt, turēt sevi grožos, disciplinēt. Kā mamma esmu mīla, bet stingra. Es viņus audzinu pēc tāda principa, lai tad, ja man būtu meita, es gribētu viņai tieši tādu vīru. Gribu, lai dēli izaugtu atbildīgi.”

Tā kā *Lazdkalni* stādu audzētava ir atvērta katru dienu, reizēm tur saimniekot paliek jaunākais dēls Roberts. „Viņam patīk dzīvot pa mājām, un viņš ir ļoti komunikabls. Jūlijā Ventspilī bija rokeru salidojums, uz to bija atbraukuši beļģi, kuri pie mums nakšņoja. Roberts ar viņiem iepazīs, aizbrauca līdz uz salidojumu, sadraudzējās. Mēs dzīvojam laukos, bet pasaule atnāk pie mums. Vecākais dēls Tomass mācās par apģērbu dizaina speciālistu Rīgas Mākslas un mediju tehnikumā. Mums rados ir daudz mākslinieku, gan skatuves, gan gleznotāju, tostarp Jurjānu dzimta.”

Antra Grīnberga
Solveigas Melnaces arhiva
un autores foto

„Cilvēki novērtē to, ka manā dārzā var apskatīt, kādi izskatīsies audzētavā nopērkamie augi, kad izaugs. Tāpēc visu audzēju arī savā dārzā, turklāt tā iegūstu pieredzi,” teic Solveiga.

Kopš 2016. gada Solveiga viesus uzņem arī apartamentos *Parks*, kurus iecienījuši ārzemju viesi.

RESTORĀNS KĀ MŪŽA MĪLESTĪBA

Pēdējā gada laikā skruddenieks Žanis Raivo Behmanis aizvien biežāk ciemojas savā dzimtajā pilsētā. Viņš par to tikai priecējas, jo *Restorāna 3* pavāra ikdienas tiek pavadīta Rīgā – dinamiski, saspringti, aizņemti.

Pašlaik Ž.R.Behmanis izbauda vasaras noslēguma sezonu. „Šajā brīdī es strādāju un *slīpēju* sevi. Mana atziņa – ēdiens ir filozofija. Vairāk gribētos, lai restorāni sekotu tam, kā tie sevi pozicionē. Manuprāt, ēdināšanas vieta ir nevis vienkārši vieta, kur gatavo ēdienu, bet gan tā pārtapusi par tādū, kur var iet kā uz piedzīvojumu.”

IET DABĀ

Žanis jau trešo gadu nodarbojas ar garšaugu vākšanu mežos un pļavās. „Dabā pie visa var pieķerties, nekas no jauna nav jāizdomā, viss ir priekšā. Ieraugu kaut ko mežā, uzreiz man prātā ir asociācija. Tikai jāatrod loģika, kāpēc ievākt garšaugu izmantot savā ēdienā.” Bāra īpašnieks no Vācijas, kas strādā ar smaržām, esot teicis, ka Žanis ir no tiem cilvēkiem, kurš daudz domā, tāpēc mūkot uz mežu, lai mazāk būtu jādomā.

Žanis paralēli strādāšanai *Restorānā 3* piedāvā arī autorvakariņas. „Savos pasākumos simtprocentīgi mēģinu visus produktus iegādāties no Latvijā izaudzētā. Esmu pārliecināts – vietējais zemnieks ir tavs ģimenes ārsts! Joprojām Latvijas pavāri cenšas meklēt savu identitāti, bet cik ilgi to darīs?” Pats Līgatnē, brīvdabas garšu, papīra un sarunu festivālā *Pārceļtuve*, 11. augustā bijis pieteikts kā *Restorāna 3* pavārs, kurš meklē sevi saskaņā ar vietu, kurā dzīvo, un tā ir Latvija. Viņš stāsta, ka esot divu veidu pavāri, – vieni, kas iet uz darbu, nostrādā stundu, saņem algu, otri – tādi kā viņš, kas dara visu, lai uzzinātu ko jaunu, attīstītos, parādītu sevi plašākam cilvēku lokam. „Esmu ļoti aktīvs, tāpēc ārpus darba laika *slīpēju* savas prasmes. Sociālie tīkli ir tie, kas mani uztur dzīvu,” saka pavārs. (Piemēram, savā feisbuka kontā, kam ir daudz sekotāju, viņš raksta, kā festivālā *Pārceļtuve* runājis par filozofiju *caur virtuves aci*.)

Žanis stāsta: iespējams, pats par pavāru esot kļuvis, jo mamma ar krustmāti kādā sarunā esot slavējušas briesmīgu (kā tagad liekas) viņa toreiz gatavotu ēdienu. Tas nostrādājis!

PAVĀRA ROKRAKSTS

Šobrīd kūtri, bet pamazām cilvēki sākot apmeklēt pasākumus, kur pavāri pasniedz piecus līdz septiņus ēdienus, kuros tā īsti varot sajaut pavāra rokrakstu. „Porcijas ir pietiekami lielas, lai nav tā, ka ir par daudz vai par maz. Ja cilvēks aizies no restorāna pārēdies, tad viņš neatcerēsies neko labu. Šāds pasākums var

„Šefpavāram Dzintaram Kristovskim aizbraucu līdz uz mežu, viņš man iedeva tik milzīgu informācijas bumbu par garšaugu vākšanu un izmantošanu, ka sapratu – man arī to vajag,” saka skruddenieks un *Restorāna 3* pavārs Žanis Raivo Behmanis.

„Skruandas muižai izveidoju ēdienkarti, ko sasaistīju ar Skrudnu. Veidoju to egoistiski, lai man pašam garšotu. Ēdienkarte tapa vienkāršā veidā, jo izmantoju visu, ko apkārt var iegūt vislabākajā kvalitātē,” saka pavārs Žanis.

salīdzināt ar radu sanākšanu, kur viss galds ir nokrāmēts, bet tu paņem tikai mazliet, jo visu tāpat aizpildīs sarunas. Piemēram, kad pavārs atnāk un pastāsta, kāda ir ideja pasniegtajam ēdienam.”

Runājot par ikdienas grūtībām, Žanis min enerģijas trūkumu, jo visu laiku esot kaut kas jāda-

ra. Viņš šajā gadā esot atkal kā jauna meklējums. Toties viņam ir liels prieks, ka pavāri arvien vairāk sāk domāt par ēdiena pasniegšanu. Un arvien vairāk cilvēku piedomājot par *zero waste* – bez atkritumu patēriņu. „Lielajos uzņēmumos to tik ātri izskaust nevarēs, jo darba ap-

Žanim Raivo patiek vieglums un minimālisms ēdienā. Neko nevajagot sarežģīt, ir tikai jāpievērš uzmanība detaļām.

joms ir liels, bet ceru, ka desmit gadu laikā tas varētu sakārtoties. Tas ir jāuztver kā dzīvesveids, ir jāievieš savā ikdienā, lai mainītu savus ieradumus.”

GARŠU ATMIŅAS UN STĀSTS

„Joprojām manī ir taustīšanās, kas nekad nebeigsies, jo esmu perfekcionists. Ar to es dzenu sevi stresā, jo prātoju par katru porciju. Tagad restorānā tapa aveņu-tomātu savienojums. Atcerējos no bērnības, ka mamma no dežūrveikala atnesa zemeņu-tomātu saldējumu. Man kā sīkajam pirmā doma bija, ka tomāts ir jāēd ar krējumu un kas tas vispār ir par salikumu! Nemaz negribēju ēst, teicu, lai pati ēd. Nākamajā dienā radās interese tomēr pamēģināt, jo bija jauna diena ar jauniem piedzīvojumiem.

Pagaršoju un sapratu, ka ir labs! Tās ir atmiņas ar pievienoto vērtību, kurās varu dalīties ar cilvēkiem, jo stāstu no bērna skatījuma, kas ir labākā lieta viesiem. Man pie tā gribētos palikt, un ceru, ka tas saglabāsies!”

(No ieraksta feisbukā: „Šobrīd jau norma ir pavāram iziet ārā no virtuves, kurā visu dienu esi svīdis, un jābūt vēl atklātākam pret viesi, kuru sagaidi tieši pie sevis, jo visdrīzāk tas nav nejausšs garāmgaļējs. Vairs nepietiek tikai nosaukt sastāvdaļas (...). Vajag stāstu, stāstu, kas tavu porciju ir padarījis tik īpašu, lai ar to dalītos. Citam tā būs nejausa kotletmaize Aglonas svētkos, kādam izplānots ceļojums uz kādu no zvaigžņotiem restorāniem kaut kur aiz trejdeviņām lidostām, iespējams, mūzika lika tev aizdomāties par to, kas uz mēles, vai atmiņas, staigājot mammai pie rokas gadu desmitus atpakaļ. Vai nu tu būsi harizmātisks un atklāts, vai arī tava skābputra ar fuagru paliks tikai par skābputru ar fuagru*.”)

NĀKOTNES PLĀNI

„Mazliet šaubos par to, vai braukt uz ārzemēm vai ne. Pieredzes pēc gribētos, bet baidos par to, ka šeit jau esmu sācis attīstīt savas idejas, visu iekustināt, un kas notiktu, ja es pēkšņi pazustu. Es jau varētu teikt, ka man bija jāveic šis solis, lai attīstītos, bet nezinu, kā tas ievirzītos. Šajā gadā cenšos saprast, kā būtu pareizāk rīkoties. Ar laiku gribētu kaut ko savu, lai būtu vieta, kas ar mani sāktos un turpinātos, tāpēc visu laiku ir jābūt aprītē, lai kāds tev noticētu, ka uz to esi spējīgs. Gribētos savu restorānu kā mūža

„Vietējais zemnieks ir tavs ģimenes ārsts!”

mīlestību.” Rudens sākumā Žanis nolēmis sadarboties ar jauniem bioloģiem, kuriem būtu vēlme izpētīt augus, lai kaut ko vairāk uzzinātu par ūdens-

tilpnēs esošajiem augiem, ko varētu ēst un izmantot. Arī par to var lasīt viņa feisbuka kontā, kur publicēts aicinājums atsaukties jauniem bioloģiem. „Būtu *super*, ja jaunieši varētu palīdzēt restorāniem, izveidojot sadarbību un izpētīt dažādas teritorijas, apgūstot izmantojamus augus.”

Šobrīd Žanim rit desmitais gads virtuvē, bet, kā pats apgalvo, oficiāli desmit gadi palikšot pēc diviem gadiem, kad pašam apritēs 30. „Visvairāk gaidu brīdi, kad beigšu mētāties kā pingponga bumbiņa no vienas vietas uz otru. Pamazām sāku izvirzīt prioritātes. Vairāk koncentrējos uz vienu pasākumu, lai tas ir maksimāli izdarīts līdz galam. Lai pašam ir prieks par paveikto un būtu, no kā mācīties!”

Anna Bivbāne
Žaņa Raivo Behmaņa
arhīva foto

* Fuagrā (*foie gras*) ir viens no franču virtuves kulta ēdieniem. To gatavo no zosu vai pīļu aknām.

SARUNA AR JUBILĀRI

Sapnis par ceļojumu

„Man dzīves mozaīka sastāv no maziem gabaliņiem, kas pamazām liekas kopā,” tā par sevi saka 21. augusta jubilāre, snēpeliece un ambulatorā medmāsa Ramute Prauliņa. Viņa stāsta par to, kā izvēlējusies savu profesiju, kas sagādā prieku.

VĒLME PALĪDZĒT

Ramutes profesiju izvēlējusies mamma. „Atceros, ka, 9. klasi beidzot, bija jāizvēlas, ko varētu darīt, un mamma man teica: „Meitiņ, tev vajadzētu iet par māsiņu, tas ir darbs ar baltu halātiņu un baltām čibiņām.” Man toreiz nebija nekā tāda, kas ļoti interesētu, tāpēc aizgāju uz Liepājas medicīnas skolu, kurā mācījās piecus gadus. Pabeidzu un Liepājas slimnīcā profesijā pastrādāju gadu, tad apprecējos un pārcēlos uz Snēpeli. Līdz tam dzīvoju un augu Priekulē.

Pēc vairāku gadu pārtraukuma atsāku strādāt Snēpelē. Nekad nedomāju, ka atgriezīšos pie medicīnas, jo bērni vēl bija mazi, pašiem bija sava saimniecība un lopi. Tad man šķita, ka tas nav reāli. Neaizmirsīšu to, kā toreizējais priekšsēdis Ivars Vecrumba atbrauca un teica, ka man nav variantu un viss jau ir sarunāts. Pateicoties viņam, noliku visus sertifikātus, atjaunoju *papirus*. Sāku strādāt kopā ar ģimenes

ārsti Zandu Zaueri, un tagad jau pagājuši 13 gadi.”

Pašlaik R.Prauliņa strādā ārstu praksē Kuldīgā. „Man patīk darbs ar cilvēkiem, uzklaut un palīdzēt. Nepatīk tas, ka medicīnā ir nesakārtotība un birokrātija. Šķiet, ka vēlme palīdzēt iet pāri visam. Protams, ir bijušas asaras un vilšanās, bet tomēr jūtu, ka mana misija ir kādam palīdzēt. Tas ir pats svarīgākais šajā profesijā.”

„BŪT DĀRZĀ IR MANA RELAKSĀCIJA”

Snēpelē Ramute dzīvo nedaudz vairāk par 20 gadiem. „Kādreiz domāju, kā pagastā mani pieņems, bet tagad jūtos kā snēpeliece. Lielas saimniecības vairs nav, ir vistas un lauksaimniecības zemē sastādītas puķes. Man ļoti patīk puķes un dārzs. Kad būšu pensijā, man būs ziedu veikals,” smaidot saka jubilāre.

„Labi, ka tās iespējas nav tik lielas un stādaudzētavas ir patālu. Būt dārzā ir mana relaksācija. Ne vienmēr kaut kas jādara, pa-

tīk kaut vai apsēsties pie saviem ziediem. Tur rodas arī jaunas domas un idejas. Kādreiz man visvairāk patika baltas rozes, bet tagad man patīk viss un tas pirmais zieds, kas uzdzied.”

AR ĢIMENI DODAS IZBRAUKUMOS

Ramutei un vīram Pēterim ir divi bērni – 21 gadu vecais Pauls Ričards, kurš strādā Anglijā, un 13 gadus vecā Viktorija, kura mācīsies V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 6. klasē. „Pēdējā laikā mums ir iepaticies paceļot. Noteikti neesam no tiem, kas saplāno un brauc ceļojumā, mēs vienkārši, no rīta ēdot brokastis, izdomājam, ka varētu kaut kur aizbraukt. Ceļojam lielākoties pa Latviju. Pēc tautības esmu lietuviete, tāpēc nereti aizbraucam tur pie radiem. Esmu sajūsmā par Lietuvas mazo pilsētiņu Druskininkai – tur bija tāds miers, atgūvu enerģiju un harmoniju ar sevi. Lielas pilsētas man nepatīk, vairāk – mierīgas zemes. Sapnis

Snēpeliece, ambulatorā medmāsa Ramute Prauliņa stāsta, ka jubilejās lielas svinības nekad nav rīkojusi, bet priecājas par apsveikumiem.

ir aizbraukt uz Islandi. Bērniībā izlasīju grāmatu par šo valsti un nevaru iedomāties, kā ir dzīvot tur, vēl aizvien ir tā sajūta, ka gribas aizbraukt un paskatīties.” R.Prauliņa stāsta, ka viņai neesot lielu mērķu – dzīve rādīšot, kur ceļš vedīs.

DZIMŠANAS DIENA MEŽĀ

„Lielas svinības nekad neesmu organizējusi, protams, nosvinu kopā ar ģimeni un tuviniekiem.

Pēdējos gados kaut ko sev uzdāvinu, piemēram, braucienu uz teātri, koncertu, vai aizeju kaut kur kopā ar ģimeni. Augusts ir labs mēnesis, tas ir laiks, kad dārzā ir visa kā. Vienu dzimšanas dienu nosvinēju mežā, kad kopā ar tuviniekiem aizbraucām uz dzērveņu purvu un dienu pavadījām, lasot ogas. Tā bija citādāka dzimšanas diena,” atceras jubilāre.

Lāsma Reimanes
teksts un foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 15. līdz 22. augustam piedzimušas trīs meitenītes un seši puikas.

Vienam puikam vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi: Elīna, Rēzija, Šarlote, Ernests, Kristiāns, Adriāns, Kārlis, Adriāns.

Pirmais bērniņš

Baibai Ābelei un Markusam Kalmanim no Kuldīgas 20. augustā pasaulē nāca dēliņš. Viņam dots vārds Kārlis. Baiba stāsta, ka abi ar draugu gribējuši bērnam latvisku vārdu, jo ārzemju nepatīkot. Bijuši vairāki varianti, beigās palikuši pie šī. Varot just, ka Kārlis būs aktīvs bērns. Vecākiem puisītis ir pirmais bērniņš. Baiba stāsta, ja vajadzēs palīdzību, ciemos braukšot visi. Kārlis piedzima 2580 g smags un 51 cm garš.

Lāsma Reimanes
teksts un foto

GARĪGĀ VESELĪBA

Inga Zārde, psihiatre un psihoterapeite

Attiecību veidošana ar pieaugušu bērnu ir pavisam citādāka nekā ar bērnu, kas ir vēl nepilngadīgs un pilnīgā vecāku aprūpē. Pieaugušam cilvēkam, ja vien viņam nav kādas nopietnas fiziskas vai garīgas saslimšanas, būtu jāuzņemas atbildība pašam

Lietderīgāk ir aprunāties, kādēļ dēls tā izlēmis

Kā rīkoties, ja dēls izlēmis pamest labi apmaksātu darbu, lai sāktu atkal mācīties pilna laika studijās. Izdomājis, ka šāda dzīve, kad katru dienu jābūt darbā, nav interesanta. Viņš ņems kredītu, droši vien atkal prasīs naudu mums – vecākiem. Izteicām viedokli, ka tas nav prātīgi, bet neuzstājam, jo negribam sabojāt attiecības, bet pēc pieredzes zinām, ka tādi sevis meklējumi var turpināties visu dzīvi, jo viņam viss ātri apnīk. Nav garantiju, ka arī studijas viņš pabeigs. Bet kā lai pieaugušu cilvēku māca dzīvot?

IZ DZĪVES

Jaukā senioru klasesbiedru tikšanās

Kuldīdznieces Indra Roderte un Rasma Zeberliņa pastāstīja par brīnišķīgu bijušo klasesbiedru tikšanos pie saviem skolotājiem.

Abas kopā ar vēl teju 30 skolēniem 1958. gadā beidza toreizējās Kuldīgas vidusskolas 11.b klasi. Tikšanās noritējusi mūspusē labi pazīstamo pedagogu Ērikas un Raimonda Kramzaku skaistajā dārzā. Savulaik abi fizikultūras skolotāji bijuši arī audzinātāji, tāpēc klase komplektēta sporta virzienā. Arī pēc vidusskolas daudzi absolventi turpinājuši sportiskās gaitas, tostarp R.Zeberliņa kļuvusi par sporta skolotāju, saņēmusi Trīs Zvaigžņu ordeni par jaunās volej-

par savu dzīvi un lēmumiem. Vecākiem ne vienmēr ir viegli noskatīties un pieņemt to, ko izvēlas darīt pieaugušais bērns. Ir vēlēšanās pamācīt, kā labāk un pareizāk. Daudz lietderīgāk ir aprunāties un paklausīties, kādēļ dēls tā izlēmis, ko tas viņam nozīmē, kas notiek

tajā brīdī, kad viss apnīk. Protams, vecākiem ir vēlēšanās atbalsēt savus bērnus, palīdzēt viņiem. Bet jāspēj novilkt saprātīga, cieņpilna robeža arī finansiālos jautājumos. Taisnība, ka sevis meklējumi var turpināties visu dzīvi. Cerams, tam līdzī nāk arī atklājumi par

bolistu paaudzes audzināšanu. Pārējo absolventu vidū arī pedagogi, mediķi, inženieri u.c. Nu jau jāsaika – kādreizējie, jo tagad viņiem ir 78 gadi. Uz salidojumu varēja ierasties tikai vienpadsmit, toties no dažādām Latvijas vietām. Kā stāsta I.Roderte, gandrīz trešā daļa vairs nestaigājot šīs zemes ceļus, viņi tika godināti ar klusuma brīdi un labām atmiņām.

Arī skolotājiem plecos jau liela gadu nasta: Ērikai – 88, Raimondam – 91. „Par spīti tam sastapām viņus možus un dzīvespriecīgus, atmiņām bagātus,” turpina Indras kundze. „Liktienīgi, ka mūsu atkal tikšanās pēc 60 gadiem kopš skolas beigšanas notiek Latvijas simt-

gadē. Ir vēl citi iemesli. Kā mums izdevās realizēt tikšanos pēc tik daudziem gadiem? Pirmkārt, svarīgi bija tas, ka to vēlējās arī audzinātāji, iesaistot savus ģimenes locekļus laipnajā uzņemšanā. Otrkārt, toreizējais klases vecākais Juris Bērziņš joprojām saglabājis savu optimistisko un atsaucīgo raksturu. Lai gan viņš dzīvo Rīgā, bija aktīvāks kopā saucējs. Treškārt, Rasma bija laba menedžere, lai saiets notiktu bez aizķeršanās.”

Tikšanās pagājuši jau trīs atmiņas. Ik pa laikam atskanējuši vārdi: „Cik tu labi izskaties!” Bijušie klasesbiedri stāstīja par savām gaitām, bērniem, mazbērniem, pētīja fotogrāfijas un atcerējās kuriozā-

kos notikumus. Netika dzirdēts, ka kāds būtu pieminējis kādu savu kaiti vai slimību. Brīžiem šķitis, vai tik seniori par daudz nepiešķandina citkārt kluso Ķelšu ciemu. Sarunās aizritējis viss laiks, pat kopīgā bilde neesot uztaisīta. Skolotājiem tika uzdāvināta zelta pildspalva un pierakstu klade *Kuldīga – pilsēta ar dvēseli*. Tajā katrs ierakstīja savas dzīves atziņas. Bet kopīgajā vēlējumā izskanēja dzejnieces Dzintras Kalniņas pārfrāzētas rindas: lai pasauli katrs varētu atstāt sakoptāku, nekā to ir saņēmis; lai zinātu, ka soli pa solim esam iemācījušies piedot; lai dotu vairāk mīlestības, nekā saņēmis.

Daina Tafelberga

Province ir iespēju zeme

Pie šāda secinājuma nonāca dalībnieki diskusijā *Nabadzība un labklājība mazpilsētās*, atzīstot, ka dažkārt mazpilsētā vai pagastā iespēju ir krietni vairāk nekā Rīgā, bet vide un serviss – kvalitatīvāks. Turklāt labklājība provincē ne vienmēr mērojama naudā, jo šeit cilvēks kļūst pašpietiekams, atsakoties no daudz kā lieka, ko uzspiež lielpilsēta. Diskusijas dalībnieki bija jauni, aktīvi, uzņēmīgi cilvēki, kuri nomainījuši dzīvi galvaspilsētā pret dzīvi provincē?

■ Ja esi aktīvs savā vidē, vai uzreiz nonāc vietējā pašvaldībā?

Pēteris Brīniņš: – Vienmēr esmu teicis, ka būšu pēdējais cilvēks, kas ies politikā, bet pašvaldības mēdz būt dažādas. Provincē nav tā *dzirkstošākā* dzīve jauniešiem. Aktīvistu, sadarbojoties ar pašvaldību, var palīdzēt viņus noturēt. Lai gan Kurzemē raksturīga piesardzība un kūtums, līdz ko nāc ar labu ideju, visi atveras. Protams, pašvaldībā katra saruna sākas ar to, ka naudas nav, bet, ja vajag, – palīdzība būs. Un tad jau visi iesaistās – sākot ar traktor, kabačiem un motorzāģi. Kad esi jau ieņēmis kaut kādu lomu, iedzīvotājos ieslēdzas piesardzība: atvests bezmaksas kultūras pasākums, bet tu izvēlies to neapmeklēt, jo būs taču vēl citi. Pārvaldes formās piesardzība ir brīdī, kad tiek justs, ka ir ārēji spēcīga enerģija, kura var ielauzties tavā rutīnā.

Ervins Labanovskis: – Svarīgs priekšnoteikums, lai veidotu savu labklājību, ir komunicēt un socializēties. Pašvaldība ir socializēšanās forma, svarīgs partneris. Ne vienmēr tas nozīmē, ka jāklūst par deputātu, bet gadījumos, kad projekti un idejas nonāk strupceļā, tas jādara.

Katrīna Brandalla: – Ja godīgi, man bail vispār iet pašvaldības virzienā. Visi saka: ja es tur aiziešu, tad manu klubu slēgs.

■ Kā pašvaldība ir palīdzējusi? Ar telpām, kontaktiem, kaut ko citu?

P.B.: – Es novadu uztveru kā zirnekli. Aizpute – novada centrs – ir zirneklja vēders, pagasti – kājiņas. Ja tās kājiņas nav ar vēderu savienotas, tad tur viens otru stutē, kā māc. Arī Cīravas gadījumā, no pagasta pārvaldes ir liela palīdzība arī bez naudas – visu var sarunāt. Tikko gribam kaut ko vairāk, birokrātiskais ceļš ir garāks. Aizputes dome tevi var *atfubolēt* atpakaļ uz pagasta pārvaldi, kur saka: mēs taču tev teicām, ka naudas nav. Tad jādomā, cik daudz enerģijas esi gatavs tērēt, staigājot šos ceļus.

K.B.: – Irējam telpu vēsturiskā ēkā, kurā iepriekš bija bouldings, tādēļ iekšā mums nav nekādu ierobežojumu. Vairākas nedēļas mēģināju pašvaldībā, pie ūdens piegādātājiem atrast shēmas, kā pieslēgties ūdensvadam. Neko neatradu. Sameklēju gudru santehniķi, viņš visu izpētīja un savilka vadus pats uz savu galvu.

E.L.: – Viena no pārvaldes problēmām ir tā, ka pašvaldībā ir savā

PĒTERIS BRĪNIŅŠ:
„Viens no veidiem ir izprast pašvaldību no iekšpuses, lai pēc tam varētu sadarboties ar visiem novada iedzīvotājiem. Otrs veids – sisties un nelikties mierā. Diemžēl Latvijas pieredze rāda, ka lielākā daļa vienā brīdī padodas.”

KATRĪNA BRANDALLA:
„Esmu dzimusi Zūrās, sešos gados pārcēlamies uz Rīgu, tad uz Londonu. Ja rēķinu finansiāli, atgriezties Ventspilī man nav izdevīgi. Ar šiem pašiem ienākumiem Anglijā man nodokļus maksāt būtu daudz lētāk. Atgriezos, jo man pietrūka māju.”

ERVINS LABANOVSKIS:
„Ir labi dzīvot provincē, bet pieredzes cikls jāiziet pasaulē, pēc tam atgriezties. Tad arī cilvēks ar globālu skatījumu spēs nodrošināt labklājību un sava veida bagātību mazpilsētā. Savukārt pašvaldībai vide jāveido tā, lai cilvēki nāktu atpakaļ.”

veidā valsts subsidētas darba vietas. Tādēļ dažreiz pietrūkst motivācijas vairāk attīstīties.

■ Kas īsti ir labklājība?

E.L.: – Tā ir dzīves kvalitāte. Mazpilsētas un lauki tai var dot ļoti daudz. Ja ir bērni, viņi var augt nesalīdzināmi labākos un kvalitatīvākos apstākļos nekā Rīgā. Arī serviss bieži ir pieejamāks. Piemēram, man Rīgā apzaga dzīvokli, policija gribēja, lai parakstu protokolu, ka pats atstāju durvis vaļā. Raunā man nozaga trīs vīna pudeles un ievārijuma burkas, zaglis bija atstājis cimdus, no tā noņēma DNS analīzes. Protams, mazpilsēta nevar nodrošināt bērniem un jauniešiem pieredzi un tālāku izglītību. Arī klienti jāatrod ārpus mazpilsētas, vai jāaicina pie sevis tūristi.

P.B.: – Provincē iespēju ir vairāk, bet konkurence stipri mazāka – caur zirneklja vēderiņu kājiņām kādu atspērienu saņemt ir mazāk asiņaini. Tomēr jāpiebilst, ka 2018. gadā jēdziens *labklājība* ir sačakarēts. Cilvēks pat nezina, ko tā nozīmē. Labklājība ir tajā brīdī, kad vari brīvi eksistēt bez apkārtējā posta, ar ko tevi zombē visapkārt. Kad vari iztikt bez lepnēm mobilajiem, automobiļiem – tā ir labklājība. Jumts virs galvas, ērtības ir tavās paša rokās. Rīgā nebiju laimīgs, kaut biju sevi un ģimeni nodrošinājis pietiekami augstā līmenī. Vienlaikus apkārt sev redzēju daudzus nelaimīgus cilvēkus, kuru dzīve notiek no punkta A uz punktu B, pa vidu piestājot *Rimi*. No šāda labklājības diskomforta aizmuku.

E.L.: – Pirmais miljons ir darbs kā hobijs, provincē kļuva par emocionālu miljonāru. Rīgā summāri ir vairāk ienākumu, bet tu esi stresainā vidē. Tad četras nedēļas pavadi Turcijā, tērēdams naudu atpūtai. Manā gadījumā atvaļinājums ir visu laiku, protams, miksets ar darbu. Esmu nojaucis robežas. Jā, laukos ir grūtības naudiskā ziņā, jo ir lietas un darīšanas, par ko jāmaksā.

P.B.: – Pasaulē jaunas korporācijas, kuras ir ceļā ne uz vienu vien miljonu, šobrīd tiek būvētas kaut kur nekurienes vidū, lai produktu spētu pacelt augstākā līmenī, ieguldīt tajā visu sirdi.

E.L.: – Tā varētu būt mazpilsētu cerība izdzīvot.

P.B.: – Provinces problēma ir nevēlēšanās, lai kaimiņam kļātos labāk nekā tev. Ja kaimiņš kaimiņam palīdzēs un kaut viens tiks tālāk, viņš tevi neaizmirsīs. Bet bez palīdzīgas rokas buksēs abi.

■ Kādi ir šķēršļi justies labi mazpilsētā?

E.L.: – Tā ir attieksme un domāšana. Jā, arī man blakus ir viensētas, kuru iemītniekus nevar nosaukt par labklājībā dzīvojošiem. Bet tā ir arī pašu atbildība, jo visbiežāk cilvēki neredz, kuras durvis var atvērt.

„Pārvaldes formās piesardzība ir brīdī, kad tiek justs, ka ir ārēji spēcīga enerģija, kura var ielauzties tavā rutīnā.”

P.B.: – Īsti nenotiek komunikācija starp iedzīvotājiem un pašvaldību par procesiem, kuros var panākt kopēju izaugsmi un attīstību. Pašvaldība nedrīkst likt šķēršļus nevienai uzņēmējdarbībai, ar to konkurējot, bet pašvaldībai ir iespēja dot dzirksteli – biznesa pārstāvja, jaunieša piesaistei. Tagad, kur dzirksteles ir, tās aizdegas pašas, ne pašvaldības bikstītas. Tie ir aktīvistu, cilvēki, kas atgriežas.

■ Vai divu stundu ceļš līdz Rīgai ir šķērslis labklājībai? Ir daudzi piemēri, kad cilvēks reāli dzīvo, teiksim, Liepājā, bet viņa bizness ir Nīderlandē. Vai arī – labs galdnieks strādā Daugavpilī un internetā pārdod savu preci. Kādi ir šķēršļi citiem, kuri aizbrauc, padodas?

P.B.: – Viens no tādiem ir ātrie kredīti. Vienā brīdī tie noved pie aizbraukšanas un trimdas. Eiropas robežas ir vaļā, ar jauniešiem nenotiek tā, kā tas bija ar mūsu vecākiem, kurus pēc augstskolas nosūtīja strādāt uz konkrētām vietām.

E.L.: – Galvenā atslēga ir izglītība. Ne vienmēr tev jāaizbrauc, lai sasniegtu mērķi. Bet tikai moderna izglītība dos ticību un pārliecību.

■ Vai, būdami uzņēmēji provincē, esat droši par rītdienu?

E.L.: – Drošs par rītdienu nebūsi nekad. Drošāk var justies, strādājot pašvaldībā, valsts aparātā, kādā nopietnā uzņēmumā. Uzņēmējs ir tas, kurš pats atrod iespēju. Latvijā dominē uzskats: ja būs lēts darbaspēks, ienāks

investīcijas. Tādēļ arī algas ir mazas, it sevišķi laukos. Tam arī redzamas sekas.

K.B.: – Es strādāju viena. Pagaidām neesmu tik finansiāli stabila, lai cilvēkam samaksātu normālu algu ar visiem nodokļiem. Tajā pašā laikā redzu, ka ir cilvēki, kurus nepieņem darbā stereotipu dēļ, jo viņi it kā zogot, esot slinki. Ko tad šādam cilvēkam citu darīt, ja viņu darbā neņem? Vajag veidot savstarpēju uzticību.

P.B.: – Uzticības trūkums ir klupšanas akmens Latvijā. Bet izglītība ir tā, kas ļaus cilvēkiem saprast, ka mēs visi esam daļa no ķēdes, kas griež kopējo riteni. Diemžēl neviens cilvēkiem neizskaidro: ja šīs ķēdes posms izkritīs, ritenis negriezīsies. Daudzi cilvēki paši savu lomu ritenī neizprot. Man, piemēram, darbinieku pietrūkst. Viens iemesls ir tāds, ka Cīravā esmu ienācējs, bet viss notiek caur paziņanos. Otrs, ja darbs prasa kaut mazāko specifiku, vajadzīgs vismaz pusgads viņa izglītošanai un saprašanai, vai cilvēks šim darbam ir derīgs. Trešais, Cīravā no 1000 iedzīvotājiem 100 ir nopietnas problēmas ar alkoholu. Viņi klejo no vienas saimniecības uz otru, strādājot par vēdera tiesu. Cīravā gribu uztaisīt galdniecību ar mūsdienīgām iekārtām, bet man nebūs, kas tajā strādā, jo diez vai spēšu tērēt tik daudz laika un naudas, lai darbiniekus apmācītu.

„Izglītība ir tā, kas ļaus cilvēkiem saprast, ka mēs visi esam daļa no ķēdes, kas griež kopējo riteni.”

Vieglāk ir darīt pašam. Bet uzņēmējam vajag domāt par biznesa attīstību, meklēt variantus, nevis pašam ražot mēbeles.

E.L.: – Manā uzņēmumā ir trīs darbinieki – grāmatvede Rīgā, palīdzē un es. Ja vajadzētu vairāk cilvēku, būtu problēma ar algu, kādu varētu piedāvāt. Mans mērķis ir tā attīstīties, lai varētu darbiniekam maksāt pienācīgu algu – vienalga, vai viņš atgriezies no Īrijas, vai gatavojas pārcelties no Rīgas uz provinci. Diemžēl līdz šim mērķim man vēl jāaugs.

Inguna Spuleniece
Aivara Vētrāja foto

Diskusijā *Nabadzība un labklājība mazpilsētās* Aizputes *Ideju mājā*, ko rīkoja Brīvības un solidaritātes fonds ar Fridriha Eberta fonda atbalstu, piedalījās **Pēteris Brīniņš**, Aizputes novada deputāts, kultūras un jauniešu neformālās izglītības centra veidotājs Cīravā (pārcēlies no Rīgas), **Ervins Labanovskis**, Brīvības un solidaritātes fonda vadītājs, dzirkstošo bērzu sulu *Birzt* ražotājs no Smiltenes novada Brantu pagasta (pārcēlies no Rīgas) un **Katrīna Brandalla**, jūlijā dibinātā Ventspils kluba *Secret Cave* īpašniece (atgriezusies no Anglijas). Sarunu vadīja žurnāliste Lelde Jagmina.

PĀRDOD

DĀRZU Pelču pag. Ābeļciemā. Tālr. 28362026, 29144584.

OPEL ASTRA WAGON (2005), 1,6 benz., labā tehniskā kārtībā. Tālr. 29560864.

Automašīnu **AUDI 80** (1993), TA. Tālr. 29167491 (zvanīt vakaros).

VW TOUAREG (2005), 2,5 D, 243250 km. TA līdz 2019. g. augustam. Ādas salons. Cena 5300. Tālr. 29298106.

GAZ-53, pašizgāzējs, 600 eiro. Tālr. 26272373.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, iebūvējamus skapjus, bīdāmās durvis, moduļu virtuves. Plašs žalūziju piedāvājums. Mucenieku iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (Elvi), tālr. 28378818.

PIENA DZESĒTĀJUS no 200 līdz 3000 l. Piegāde, uzstādīšana, garantija, serviss, maiņa. Tālr. 29146111.

Collīgos **DĒĻUS**, 70 eiro/m³. Tālr. 26229893.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Ar piegādi pārdod skaldītu **MALKU**, zāģētavas atgriezumus, 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 26544462.

Skaldītu **MALKU**. Tālr. 27885688.

MALKU, raksta kvītis. Tālr. 29428876.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 29974786.

AUZAS, rudzus, miežus, kviešus. Tālr. 29560864.

MIEŽUS, 120 EUR/t. Tālr. 28288274.

DĒJĒJVISTAS (brūnas, 12 mēnešus vecas). Piegādāju bez maksas, sākot no 10 gab. Tālr. 24976880.

Veikalā **TRIKO** jaunumi. Svārkī, kleitas, topi, tunikas. Latvijā ražoti kokvilnas krūšturī – arī lielāki izmēri. Laipni gaidīti Liepājas ielā 7, Kuldīgā.

SIA *Valtek* – **LIETOTU TEHNIKU**: traktoru *Case IH 7120*, 1992, 8000 m/h, 8 250 eiro plus PVN; traktoru *Claas Ares 657 ATZ*, 2007, 6100 m/h, 25 000 eiro plus PVN; traktoru *Claas Ares 697 ATZ*, 2006, 6500 m/h, 26 000 eiro plus PVN; kombainu *Claas Dominator 108 SL Max*, 1998, 4500 m/h, 31 500 eiro plus PVN; kombainu *Claas Lexion 540*, 2005, 3800 m/h, 71 500 eiro plus PVN; traktoru *Deutz Fahr 5130 DT*, 2016, 1000 m/h, 42 000 eiro plus PVN; kombainu *Deutz Fahr 5670 HTS*, 2006, 2700 m/h, 41300 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 312 Vario*, 2008, 6100 m/h, 40 000 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 411 Vario*, 2011, 5400 m/h, 44 000 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 716*, 2004, 9700 m/h, 33 000 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 924*, 2000, 11064 m/h, 38 500 eiro plus PVN; traktoru *Fendt 936 Profi*, 2008, 6400 m/h, 94 600 eiro plus PVN; piekabī *Hawe ULW 2500 T*, 2009, 25 000 eiro plus PVN; traktoru *John Deere 5100 M*, 2012, 3100 m/h, 32 000 eiro plus PVN; traktoru *John Deere 7930 AutoQuad*, 2008, 7800 m/h, 53 500 eiro plus PVN; traktoru *Massey Ferguson 8680 Dyna VT*, 2011, 1800 m/h, 99 000 eiro plus PVN; traktoru *Massey Ferguson 8690 Dyna VT*, 2011, 2200 m/h, 95 000 eiro plus PVN; traktoru *Massey Ferguson 7624 Dyna 6*, 2013, 2700 m/h, 65 000 eiro plus PVN; traktoru *Valtra N101*, 2006, 11500 m/h, 19 500 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T132V*, 2010, 10000 m/h, 35 000 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T171C*, 2008, 8500 m/h, 36 500 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T190*, 2007, 3800 m/h, 38 000 eiro plus PVN; traktoru *Valtra T70C*, 2005, 12000 m/h, 25 500 eiro plus PVN. Tālr. 26122326 (Ritvars Tiško), www.valtek.lv.

PĒRK

SIA *Lāses AM* par augstu cenu iepērk **LIELLOPUS** kautsvārā un **CŪKAS** dzīvsvārā. Piedāvājam piemaksas par lopu skaitu. Transports bez maksas. Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS, TEĻUS, JĒRUS**. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20238990.

SIA *Kurzemes Gaļsaimnieks* – **BULĻUS, GOVIS, TELES**. Tālr. 63454845, 26569362, 26436271.

SIA *Valinda* pērk **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Z/š **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

APBŪVES gabalu vai **MĀJU** Kuldīgā vai tās tuvumā. Tālr. 22190033.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 29327241.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglos auto. Tālr. 26104984.

35 mm filmu **KINOTEHNIKU**. Tālr. 26272373.

LATVIJAS MEŽU FONDS pērk **CIRSMAS, MEŽUS** un lauksaimniecības **ZEMI** visā Latvijā. Var būt ar apgrūtinājumu un bez taksācijas. Cenas augstas. Samaksa tūlītēja. Tālr. 29711172.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

ZS *Dāvji* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** un cirsma, piedāvājam ļoti augstu samaksu par skujkoku mežiem un cirsām, vērtējām 2 dienu laikā. Tālr. 27406251.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena 1000-10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Atjaunojam taksācijas. Tālr. 26360308.

Pērk **ĪPAŠUMUS** ar mežu, cirsma. Tālr. 27866653.

Pērk ozola un oša **ZĀGBALĶUS**, ozola un oša kamīnmalku (3 m). Tālr. 29997742.

Ozola, oša, bērza **ZĀGBALĶUS**, malku. Tālr. 29428876.

SIA *RAPI* bērza un ozola **APAĻKOKU**. Cena līdz 100 EUR/m³. Tālr. 26564093.

SIA *Skrunda* iepērk lopbarības **GRAUDUS**. Pieteikt pa tālr. 63331124, 29697331.

Briežu **RAGUS**. Tālr. 29886349.

DAŽĀDI

MODRA AUTOSKOLA rīko 95. koda kursus Kuldīgā, Pētera ielā 5. Tālr. 26120089.

Visa veida **JUMTA** un **CELTNIECĪBAS** darbi. Tālr. 26844885.

Mainām **JUMTUS**, restaurējam un siltinām **FASĀDES**, pievedam materiālus. Tālr. 22407371.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS** – **STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

TRIMMERA pakalpojumi. Tālr. 22302300.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAU-GUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērk zarus šķeldošanai un cirsma izstrādei. Tālr. 29150380, 26458900.

SIA *Energoparks* tīra **APAUGUMU**, pērk zarus šķeldošanai, kā arī gatavu šķeldu un skaidas. Tālr. 28813110.

Tīra un remontē **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Tīrām **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

SIA *Ice Berry* piedāvā ābolu un citu augļu **SULAS SPIEŠANAS** pakalpojumu Talsos, 1. maija ielā 38. www.iceberry.lv, tālr. 29322304, 26566561.

Otrās grupas invalīde **LŪDZ UZDĀVINĀT** lietotu **ŠUJMAŠĪNU**. Tālr. 24402521.

VAJADŽĪGI

SIA *K27* (41203052928) pastāvīgam darbam meklē **PAVĀRU**, cafe.tilts@inbox.lv

SIA *Zelta zieds* (43603052029) – **PĀRDEVĒJA-FLORISTE** ziedu veikalā. Tālr. 27499114.

Vajag **SASKALDĪT MALKU** 20 m³. Tālr. 26376974 (Ilga Pranča -Hartinger).

Vajag vīrieti palīgā **MĀJAS DARBOS**, vēlam no laukiem. Tālr. 28788295 (Ināra Sulcs).

SIA *Dižcildi DUS* (41203050842) kafējnicā vajadzīgs **PAVĀRS** (-re). Tālr. 29523294.

Atjaunoto meža platību **AGROTEHNISKO KOPĒJU**. Z/š *Spulgas* (LV41201012530). Tālr. 26485074.

LĪDZJŪTĪBAS

*Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.*
/O.Vācietis./
Skumjās esam kopā ar Iritu, opti mūžībā pavadot.
Operācijas bloka kolēģes

Māmulīņ, par tavu mūžu
Šodien klusi paldies sakām.
Izsakām līdzjūtību Inārai Andersonei,
mammu mūžībā pavadot.
Mājas sekcijas kaimiņi

*Tu – saules ceļš
un labā avots bijī,
kam, rimstot tecēt,
mūsu sirdis paliek
joprojām mīlestības
vilnis balts.*
/K.Apškrūma/

Esam skumju brīdī kopā ar Mareku un
radniekiem.
Kaimiņi

*Nolīst asara, sažņaudzas vaigs,
Pienāk nesauktais ardievu laiks.*
/H.Dorbe./
Izsakām līdzjūtību Haraldam, mammu
kapu kalniņā pavadot.
Mājas *Kalniņi* kaimiņi

Izsakām līdzjūtību Haraldam un
Zigmāram, mammu smilšu kalniņā
pavadot.
Darba kolēģi ar ģimenēm

*Lai sapnis balts viņa dvēseli aijā
Un klusais miers ar saviem spārnēm
sedz.*
/Ā.Elksne./
Izsakām līdzjūtību JĀŅA EIDEMANA
tuviniekiem.
Dzidra, Dace, Ārija, Visvaldis

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*
/R.Skuiņa./
Izsakām visdziļāko līdzjūtību Dzintar-
ram un visiem tuviniekiem, BRIGITU
ZIKMANI mūžībā pavadot.
Sarmīte, Gatis

ATRASTS

Liepājas ielā atrasts **MAKS** ar R. Bigača dokumentiem. Interesēties redakcijā.

MAINA

MĀJU Kuldīgā pret divstābu dzīvokli Kuldīgā. Tālr. 29481998.

31. augustā 22.00
Rendas estrādē
zaļumballe
ar grupu **APVEDCEĻŠ**.
Ieeja līdz 23.00 – 5 EUR,
pēc 23.00 – 6 EUR.

Sestdien, 25. augustā,
22.00 Vārmē,
brīvdabas estrādē *Liepu birzs*,
ZAĻUMBALLE.
Spēlēt grupa *Brīvdiena*.
Ieeja: 5 EUR.
Darbosies bufete.

Uz Alsungas domes sēdi mani neaicināja, bet prieks, ka deputātiem ētikas normas un augsta pienākuma, un taisnīguma izpratne kā arī vēlētajiem doto solījumu pildīšana guva vairākumu balsojumā pret skaistiem meliem.
Ar cieņu! V.Dunajevs

Esī mūsdienīg!
www.307.lv
Sludinājumus laikrakstā *Kurzemnieks*
iesniedz ērti no sava datora
307.lv

Kurzemnieku līdz 29. augustam
septembrim var abonēt:
○ internetā,
○ www.abone.pasts.lv (ietaupot 71 centu),
○ pasta nodaļās,
○ pie pastniekiem,
○ redakcijā (ietaupot 71 centu).

INTERESANTI

Kalifornijas vīnā – radioaktīvas pēdas no Fukušimas kodolkatastrofas

Pēc 2011. gada Fukušimas atomelektrostacijas avārijas radioaktīvie atkritumi nokļuva apkārtējā teritorijā un piesārņoja ūdeņus un pārtiku. Septiņus gadus vēlāk katastrofas pēdas tika atklātas otrā pasaules malā – Kalifornijas vīnā. Franču kodolfiziķu grupa pārbaudīja 18 pudeles sarkanvīna, kas ražots 2009. gadā un vēlāk, un konstatēja, ka vīni, kas ražoti pēc katastrofas, ir ar paaugstinātu radioaktīvo daļiņu līmeni. Pētnieki izmantoja divas metodes, lai meklētu radioaktīvā izotopa *Cēzija-137* pēdas. Pirmā metode varēja atklāt daļiņas caur vīna pudeli, neiznīcinot vai neatverot to. Lai precīzāk noteiktu, pētnieki iznīcināja vīnus, karsējot un pārvēršot tos pelnos. Tad pārbaudīja *Cēzija-137* sastāvu pelnos. Lai arī tika konstatēts paaugstināts radioaktīvo atkritumu daudzums, eksperti saka, ka nav jāuztraucas, saskaņā ar Pasaules Veselības organizāciju, radioaktīvo toksīnu līmenis pārtikas produktos un dzērienos ārpus Japānas ir pārāk mazs, lai būtu bīstams. Pat Japānā, kur vairāk nekā 100 000 cilvēku tika evakuēti no savām mājām, nav bijuši nāves gadījumi vai radioaktīvo staru izraisītu slimību.

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 24. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 32 min.
Saulē lec 6.09, riet 20.41.

Naktī +19°...+20°

R Z A
D
4-5 m/s

Dienā +19°...+26°

R Z A
D
2-4 m/s

RĪT, 25. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 28 min.
Saulē lec 6.11, riet 20.39.

Naktī +17°...+18°

R Z A
D
3-4 m/s

Dienā +17°...+21°

R Z A
D
3-4 m/s

PARĪT, 26. AUGUSTĀ

Dienas garums – 14 st. 23 min.
Saulē lec 6.13, riet 20.36.

Naktī +15°...+16°

R Z A
D
1-2 m/s

Dienā +15°...+19°

R Z A
D
2-4 m/s

PIKC Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumā turpinās audzēkņu uzņemšana līdz 31. augustam

Pēc 9. klases

Pēc 9. klases

Kvalifikācija	Mācību ilgums (gadi)
• Automehāniķis	4
• Autodiagnostiķis	4
• Loģistikas darbinieks	4
• Mēbeļu dizaina speciālists	4
• Mēbeļu galdnieks	4
• Tūrisma pakalpojumu konsultants	4
• Pavārs	4
• Viesu uzņemšanas dienesta Speciālists	4

Kvalifikācija	Mācību ilgums (gadi)
• Konditora palīgs	1
• Gaļas produktu izgatavotājs	1
• Autoatslēdznieks	1

Pēc 12. klases

Kvalifikācija	Mācību ilgums (gadi)
• Maizes un miltu konditorejas izstrādājumu speciālists	1,5
• SPA speciālists	1,5
• Manikīra un pedikīra speciālists	1

Dokumentu pieņemšana: Kuldīgā, Liepājas ielā 31.

Informācija: www.kuldigastehnikums.lv, tālrunis: 6 33 24082, 25 631 181.

Mācību sākums 3. septembrī

Room
GOLDINGEN & VIENKĀRSI LABS ĒDIENS

Ja gribi strādāt draudzīgā kolektīvā un iemācīties ko jaunu. Ja ēdiena gatavošana un pasniegšana ir tavs aicinājums, tad piesakies un pievienojies mūsu komandai.

Meklējam PICU CEPĒJUS, PAVĀRUS un PAVĀRA PALĪGUS.
CV sūti e-pastā: propellerfoodie@gmail.com vai ienāc parunāties Baznīcas ielā 2 (SIA Propeller Foodie, 51203049281).

KCE
HURLAND CLEAN ENERGY

Palielinoties darba apjomam, SIA KCE (41203037327) aicina darbā **elektromontieri.**

Piesakies, ja tev ir:

- arodizglītība ar elektromontiera kvalifikāciju vai otrā līmeņa profesionālās kvalifikācijas apliecība (elektrozinībās),
- pieredze elektromontiera darbā,
- B elektrodrošības grupa (vēlama),

CV un pieteikuma vēstuli sūti e-pastā: info@kce.lv, tālr. 25444964.

KCE
HURLAND CLEAN ENERGY

SIA KCE (41203037327) aicina darbā **elektromontāžas darbu vadītāju.**

Piesakies, ja tev ir:

- specializētā tehniskā izglītība vai augstākā izglītība,
- labas prasmes darbā ar datoru,
- sertifikāts elektromontāžas darbu vadīšanā (vēlams),
- C elektrodrošības grupa tiks uzskatīta par priekšrocību,
- B kategorijas autovadītāja apliecība,
- pieredze elektromontāžas darbu veikšanā un vadīšanā.

CV un pieteikuma vēstuli sūti e-pastā: info@kce.lv, tālr. 25444964.

KUREKSS

PĒRK
cirsmas
mežu īpašumā
skujkoku zāgbaļķus

Zvaniet, nāciet, vienosimies, piedāvāsim Jums visizdevīgāko risinājumu!

APMAKSA TŪLĪTĒJA!

BEZMAKSAS ZĀGBAĻĶU TRANSPORTS uz SIA KUREKSS Ventspils, Kuldīgas un Dundagas novados

- Cirsmas, meža īpašumi: tālr. 63624364, 29403378;
- zāgbaļķi: tālr. 29141474;
- transporta pakalpojumi: tālr. 29133213, 26551033

www.kurekss.lv

VISLATVIJAS CĒLKOKU FONDS

PĒRK OZOLA UN OŠA ZĀGBAĻĶUS
CENA LĪDZ 300EUR/M3, TĀLR. 29205378

SIA **LATEIRA**

pērk CIRSMAS, MEŽA ĪPAŠUMUS.

- Palīdz noformēt dokumentus,
- veic cirsmu iestigošanu, dastošanu, novērtēšanu.

Tālr. 63428509, 27020562, 29997742, fakss 63428523, e-pasts: info@lateira.lv.

AUGUSTA ERUDĪTS

No kāda attāluma rokasbumbā jāveic soda metiens?

Atbildes līdz 27. augusta 12.00 sūti e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: grupa *Livi* tika dibināta 1976. gadā.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Ausma Kreidere, Mārcis Kalējs, Ingars Neimanis, Andris Eglītis.

LOGI UN DURVIS *Vasaras atlaides loģiem līdz 40% vēl augustā!* Akcija līdz 31.08.2018.

- ŽALŪZIJAS
- GARĀŽU VĀRTI
- METĀLA DURVIS
- PRETINSEKTU SIETI
- PVC LOGU UN DURVJU REMONTS

Kuldīga, Vakara iela 15. www.montaznieksde.lv
Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

Jaunumi arī portālā www.kurzemnieks.lv!